

Arrest

nr. 295 701 van 17 oktober 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122 bus 14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 1 juni 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 april 2023 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 juni 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. KELCHTERMANS, die loco advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat O. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 6 maart 2012 dient verzoeker een aanvraag in voor een verklaring van inschrijving als zelfstandige bij de gemeente Zandhoven. Hij wordt op 25 september 2012 in het bezit gesteld van de elektronische E-kaart.

1.2. Op 13 september 2017 wordt verzoeker in het bezit gesteld van de elektronische E+-kaart, geldig tot 1 september 2022.

1.3. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie beslist op 27 april 2023 tot beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

U kwam volgens uw verklaring aan de gemeente Zandhoven op 01.03.2012 in België aan.

Op 06.03.2012 diende u te Zandhoven een “aanvraag voor een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van zelfstandige” (bijlage 19) in. U werd diezelfde dag in afwachting van een positieve woonstcontrole ingeschreven in het wachtregister. U werd verzocht om binnen de drie maanden, ten laatste op 06.06.2012 nog een aantal ontbrekende documenten voor te leggen.

Op 14.03.2012 werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 06.06.2012 werd een “beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden” (bijlage 20) genomen door de gemeente Zandhoven. Er werd u een bijkomende maand gegeven om alsnog de vereiste documenten over te maken, namelijk tot 07.07.2012. Deze beslissing werd u op 07.06.2012 ter kennis gebracht.

Op 07.08.2012 werd opnieuw een “beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden” (bijlage 20) genomen. Deze beslissing werd u op 27.08.2012 ter kennis gebracht. Er werd u uitzonderlijk nog een bijkomende maand gegeven om alsnog een ontbrekend document binnen te brengen, namelijk tot 27.09.2012.

U leverde het ontbrekende document binnen de voorziene termijn aan en op 05.09.2012 gaf de Dienst Vreemdelingenzaken instructies aan de bevolkingsdienst van de stad Zandhoven om u een bijlage 8 of een E-kaart af te leveren. Op 25.09.2012 werd u in het bezit gesteld van een E-Kaart.

Op 21.10.2014 werd u aangehouden en op 22.10.2014 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Beveren uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels en inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 15.01.2015 tot een geldboete van 400,00 euro ($\times 6 = 2.400,00$ euro) (vervangend rijverbod: 120 dagen) met uitstel 3 jaren voor 200,00 euro ($\times 6 = 1.200,00$ euro) of vervangend rijverbod: 60 dagen en verlies van recht tot sturen van alle categorieën met examens: theoretisch, praktisch, medisch, psychologisch uit hoofde van onopzettelijke slagen en verwondingen, politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg: witte doorlopende streep, vluchtmisdrijf bestuurder met gekwetsten, dronken sturen of in soortgelijke staat en geen drager rijbewijs.

Op 09.02.2015 werd het aanhoudingsmandaat opgeheven.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 13.01.2016 tot een definitieve gevangenisstraf van achttien maanden met uitstel voor een termijn van vijf jaar uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van zes maanden daar u zich schuldig maakte aan door middel van braak, inklimming of valse sleutels, ten nadele van Eandis NV, een niet nader te bepalen hoeveelheid elektriciteit, die u niet toebehoorde, bedrieglijk weggenomen te hebben en aan cannabis in het bezit gehad. verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben en dit buiten elke aankoop of bezit krachtens geneeskundig voorschrift (feiten gepleegd tussen 31.03.2014 en 31.06.2014, meermaals, op niet nader te bepalen data).

Op 30.08 2017 diende u te Kapellen een “aanvraag om duurzaam verblijf (bijlage 22) in en werd u in het bezit gesteld van een “document ter staving van duurzaam verblijf (bijlage 8bis). Op 13.09.2017 werd u in het bezit gesteld van een E+ kaart geldig tot 01.09.2022.

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 23.11.2020 tot een geldboete van 30,00 euro ($\times 8 = 240,00$ euro) (vervangende gevangenisstraf: 15 dagen) Uit hoofde van technische eisen voertuigen: autokeuring; tot een geldboete van 500,00 euro ($\times 8 = 4.000,00$ euro) (vervangend rijverbod: 150 dagen), verlies van recht tot sturen 3 maanden van alle categorieën uit hoofde van sturen zonder onderzoek en veroordeelde u tot een geldboete van 20,00 euro ($\times 8 = 160,00$ euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) uit hoofde van inschrijving van de voertuigen: voertuig niet ingeschreven.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 17.02.2021 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 10 maanden daar u zich schuldig maakte aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of aan enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, met name aan inspecteur [J.L.] inspecteur bij de lokale politie Noord, in de uitvoering of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of arbeidsongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad en aan een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een ministerieel ambtenaar, een veld- of boswachter, een drager of agent van de openbare macht, een persoon aangesteld om taksen en belastingen te innen, een brenger van dwangbevelen, een aangestelde van de douane, een gerechtelijk bewaarder, een officier of agent van de administratieve of de gerechtelijke politie, te weten tegen inspecteur [J.L.] en inspecteur [K.C.], wanneer die handelde ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikking van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen (feit gepleegd op 22.03.2018).

Op 30.06.2021 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Beveren uit hoofde van aanmaak en handel van psychotrope stoffen in vereniging en deelname aan een criminele organisatie.

Op 28.10.2021 werd uw straf d.d.17.02.2021 in uitvoer gebracht en het uitstel van uw straf d.d. 13.01.2016 in uitvoer gebracht.

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 01.06.2022 tot een definitieve gevangenisstraf van 6 jaar in staat van bijzondere en wettelijke herhaling daar u zich schuldig maakte aan amfetamine/methamfetamine te hebben geproduceerd of aangemaakt zonder de voorafgaande vergunning van de bevoegde minister of zijn afgevaardigde met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (feiten gepleegd tussen 29.02.2020 en 09.03.2021, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 08.03.2021); aan vergunningsplichtige wapens onwettig voorhanden te hebben gehad, namelijk een half-automatisch pistool Glock (feit gepleegd op 08.03.2021) en aan wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarbij het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elke ander rechtmatig oogmerk nastreeft (in de periode van 01.03.2020 tot en met 08.03.2021).

+++

Sinds u in België verblijft, werd u reeds tweemaal veroordeeld wegens inbreuken op de drugswetgeving en eenmaal wegens geweld en weerspannigheid ten aanzien van de politie. U werd éénmaal veroordeeld voor het inrichten van een cannabisplantage en éénmaal wegens het onderbrengen van een drugslabo. Uit het Strafdossier bleek u dat u ook in Nederland gekend was voor drugsmisdrijven. De verspreiding van en handel in drugs en als afgeleide het gebruik ervan betekenen een bedreiging voor de volksgezondheid, brengen onrust voor de samenleving met zich mee en leiden direct en indirect, tot diverse vormen van criminaliteit. U boet momenteel een gevangenisstraf uit van 6 jaar. Uw strafeinde is voorzien voor 17.06.2027.

In april 2014 kwam de politie u op het spoor door verdachte gedragingen aan een oud winkelpand in Schilde, [...]. Regelmatig kwam er een man langs die zich verplaatste in een zwarte pick-up. In het pand was de bvba [...] gevestigd, een firma gespecialiseerd in de organisatie van events zoals powerboottochten en ritjes op de segway. De zaakvoerder van deze bvba (u) bleek gekend te zijn voor drugsmisdrijven in Nederland. Bovendien wees een meting door Eandis uit dat het gebied waar de verdachte woning zich bevond een abnormaal elektriciteitsverbruik vertoonde.

Bij de huiszoeking op 21.10.2014 in het pand werd vastgesteld dat er zich een cannabisplantage had bevonden, verspreid over drie teeltruimtes (respectievelijk 17,9 m2, 10,64 m2 en 13,23 m2 groot). Op het ogenblik van de vaststellingen was de plantage ontmanteld maar in de kelder werden de meeste onderdelen teruggevonden, zoals een ventilator, een zelfgemaakt schakelbord met 22 stopcontacten, een niet nader bepaald aantal spaarlampen van 200 watt en 500 watt, spiegelreflectiekappen en kettingen om

de lampen op te hangen, een hygro-thermometer, kabels en vijverfolie. In de keuken stond een doos met 13 gebruikte gloeilampen van 400 watt voor in de spiegelreflectiekappen, 4 nieuwe lampen van 600 watt evenals producten voor de verzorging van planten (voeding, insecticiden, binddraad, e.d.). Voorts werden bij de huiszoeking 200,00 euro aangetroffen evenals een hoeveelheid gemalen en gedroogde cannabis, meer bepaald een zak met 535 gram en een doos met 375 gram. Aanvankelijk beriep u zich op uw zwijgrecht, maar geconfronteerd met de resultaten van het onderzoek bekende u in uw herverhoor dat u in het pand te Schilde een cannabisplantage had ingericht met het oog op de kweek van zaad. U beweerde dat u eind maart 2014 was begonnen met de bouw van de plantage en dat in april 2014 de eerste teeltruimte in bedrijf was gegaan. Volgens u was de kweek van het zaad echter mislukt en heeft u daarom de installatie gedemonteerd. U hield vol dat u geen enkele oogst heeft gehad en dat de aangetroffen gedroogde cannabis als afval mocht worden beschouwd.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen d.d. 13.01.2016. blijkt: "Het gaat om ernstige feiten. Drugs brengen de gezondheid van de gebruikers in gevaar en zijn de bron van nieuwe misdrijven. Uit de resultaten van de huiszoeking blijkt dat de kweek niet voor eigen gebruik was bestemd maar voor de grootschalige verkoop van cannabis, of volgens de versie van beklaagde {u}, voor de verkoop van cannabiszaad (hetgeen niet minder ernstig is). Bovendien is beklaagde in Nederland gekend voor gelijkaardig feiten en was het klaarblijkelijk zijn bedoeling om zijn criminele activiteiten in België voort te zetten".

De rechter veroordeelde u tot een gevangenisstraf van 18 maanden met uitstel van vijf jaar uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van 6 maanden.

U was blijkbaar niet onder de indruk van deze veroordeling. Op 22.03.2018 hebt u feiten van geweld en weerspanning ten aanzien van de politie gepleegd. Uit de vastellingen van het aanvankelijk proces-verbaal en de gedetailleerde lezing van de "gebeurtenis historiek" van de nachtelijke oproepen van enerzijds V.W. en anderzijds L.C. is af te leiden dat beide voormelde personen, los van elkaar, de politie opriepen nadat ze uw woning ontvlucht waren. De versies van V.W. en L.C. omtrent de feitelijkheden lopen uiteen, doch uit hun beider verklaringen is af te leiden dat er wapenvertoon zou geweest zijn in de woning. De politie-inspecteurs begaven zich vervolgens in het bijzijn van V.W. naar de woning en hebben zich, zonder jullie toestemming en zonder te beschikken over een bevel tot huiszoeking, omstreeks 3.30 uur toegang verschaft tot uw woning.

In de woning troffen de verbalisanten op een zetel een vrouw namelijk uw partner [C.C.] aan die duidelijk dronken was en van wie de kledij, het gezicht en de handen onder het bloed zaten. Haar verwondingen had ze naar eigen zeggen opgelopen bij het zoeken naar haar honden. De handtas van L.C. werd aangetroffen op de eetkamertafel. Wat verder op de eetkamertafel bevond zich een plastic zakje met daarin een vuurwapen, een lader gevuld met patronen en nog enkele losse patronen. Uw partner verklaarde dat ze niets van dit wapen afwist en niets van wapens kende. Wat later verleide ze dat u en V.W. met het wapen hadden gespeeld en erover hadden opgeschept. Zij ontkende dat er een ruzie was geweest en dat L.C. de honden had buitengelaten. Ondertussen begon uw partner agressiever te worden, liep ze naar uw kamer om u te wekken, niettegenstaande herhaalde verzoeken om u rustig te laten slapen. Aangezien zij niet meewerkte en uit vrees voor escalatie besloten de verbalisanten haar de handboeien aan te doen. Dit lukte aan één hand, waarna de verbalisanten haar naar de grond trachtten te brengen. Ondertussen was u wakker geworden en trachtte u zich tussen de verbalisanten en uw partner te wringen en haalde u met gebalde vuist uit naar inspecteur K., waarbij u doel miste. U wapende opnieuw uw vuist. Gelet op uw agressie lieten de verbalisanten u en uw partner los en brachten ze zich in veiligheid. Ze namen het vuurwapen mee. U gooide de achterdeur dermate hard dicht dat het glas eruit viel. In de combi vernam inspecteur K. van inspecteur J.L. dat u haar had geraakt boven haar linkeroog terwijl zij de woning verliet. Onderweg naar het bureau voelde inspecteur J.L. zich slechter worden, waarna een ziekenwagen ter plaatse werd gevraagd die haar overbracht naar het ziekenhuis. De verbalisanten vernamen dat L.C. en V.W. geen verklaringen wensten af te leggen nopens bedreigingen met een vuurwapen en zulks uit schrik voor représailles van u die volgens hen in het drugsmilieu zou zitten.

Het Hof van Beroep van Antwerpen d.d. 17.02.2021 oordeelde dat de zoeking in de woning van u en uw partner een onregelmatige zoeking was, zodat het bewijs dat uit de onwettige zoeking voortkwam, namelijk het aangetroffen pistool en munitie. onregelmatig vergaard bewijs was. U werd vrijgesproken voor de feiten van verboden wapendracht en het bezit van munitie als particulier.

Het gegeven dat de feiten van geweld en weerspanning zich voordeden in het kader van een onwettige huiszoeking deed geen afbreuk van de aard en de ernst van de feiten. Het Hof verwees naar de

vaststellingen van de politie in het aanvankelijke proces-verbaal waaruit naar voren komt dat u inspecteur J.L. geraakt had op haar hoofd boven het linker oor terwijl ze via de achterdeur de woning verliet en net voor de achterdeur aan diggelen ging, het gebeurtenissenverslag van de dispatching waaruit duidelijk naar voren komt dat de ploeg die ter plaatse was aan de woning van u en uw partner in nood geraakte bij de interventie, het verslag van de spoedopname en de medische attesten op naam van J.L. waaruit haar verwondingen blijken, alsook een werkonbekwaamheid van 23.03.2018 tot en met 01.04.2018.

De feiten getuigen van een gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit en een gebrek aan normbesef. U werd veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 10 maanden, de rechter oordeelde dat een autonome probatiestraf of een werkstraf een onvoldoende krachtig maatschappelijk signaal inhield en u onvoldoende zou wijzen op het ontoelaatbare van uw handelen.

Nog steeds had u uw lesje niet geleerd en op 08.03.2021 ontdekten de hulpdiensten, naar aanleiding van een brand in uw huurwoning, een drugslabo in een bijgebouw. Om 10u56 werd door een wandelaar een ontploffing gehoord, om 11u09 meldde de postbode de brand. Naar aanleiding van de tussenkomst van de hulpdiensten werd vastgesteld dat in een houten bijgebouw van de woning een synthetisch drugslabo was gevestigd, gebruikt voor de conversie van een pre-precursor tot een precursor voor de productie van MDMA of methamfetamine en voor de productie van MDMA of methamfetamine via druk-methode. Naast de woning werd een vuilniscontainer aangetroffen, waarin onder meer latexhand-schoenen en kledingstukken die de geur van synthetische drugs verspreidden, werden gevonden. Op de binnenkant van een van de handschoenen werd het DNA van u in een mengprofiel aangetroffen. Op enkele andere zaken werd het DNA van onbekenden aangetroffen. In de tuin waren drie kuilen die de brandweer moest blussen met schuim omdat er voorwerpen of recipiënten inzake de aanmaak van synthetische drugs aanwezig waren. Bij de bluswerken werd een tuinslang aangetroffen gericht op de woning, wat erop wijst dat werd getracht de woning te blussen voor de tussenkomst van de brandweer. Uit een verkennend bodemonderzoek bleek dat zowel de bodem als het grondwater op het terrein vervuild was. Het gaat om verhoogde concentraties van benzeen, 1,2- dichloorethaan, minerale olie, aceton en methanol. Naast de woning bevond zich een door u en uw partner gegraven gracht die diende voor de opslag van vaten chemische producten. Deze gracht had zich gevuld met vervuild (blus)water.

In het kader van de huiszoeking werden in de slaapkamer onder meer een kluis met daarin een machete, een wapengordel met een dolk, een vuurwapen Glock, een reservelader, een zakje losse kogels en een wapengordel met twee messen aangetroffen. De verbalisanten stelden vast dat het vuurwapen Glock geladen was met een volle lader en bijgevolg klaar was voor gebruik. Verder werd een gripzak met een totaalgewicht van 223 gram teruggevonden waarvan de inhoud positief testte op amfetamines. In een briefje van 5 euro werd 1,30 gram amfetamines aangetroffen. In een gripzak werden 71 gekleurde XTC-pillen en meerdere kleine stukjes XTC aangetroffen, in verschillende vormen en kleuren en met verschillende logo's op, alsook 3,50 gram hasj, en een klein flesje met 4,99 gram amfetamines. Daarnaast werden ook 3 afgeknipte rietjes, 2 kleine spiegeltjes en zilverpapier met restanten wit poeder aangetroffen.

Op de dag van de brand haalde u omstreeks 9u30 uw kinderen van school. U en uw partner [C.C.] namen vervolgens de vlucht naar Nederland, waar jullie op 17.03.2021 werden gearresteerd. In het kader van het buurtonderzoek werd aan de politiediensten meegedeeld dat u in de nachten voorafgaand aan de brand regelmatig met uw voertuig over en weer aan het rijden was. Wanneer u in Nederland werd aangetroffen, werden bij u en uw partner zes gsm-toestellen gevonden. Van deze toestellen konden er vier niet worden uitgelezen doordat de toegangscode niet werd meegedeeld. Een van de telefoons was een cryptofoon. Van een van de uitgelezen toestellen vermoedden de verbalisanten dat deze werd leeggemaakt. Ook het ander toestel werd, op enkele contacten en gesprekken van 11.03.2021 na, gewist.

Het staat vast dat de feiten kaderen in activiteiten van een criminele organisatie; derden deden een beroep op u en uw partner om hun drugslabo onder te brengen en daarbij de nodige hand- en span-diensten te leveren. De rechtbank verwijst met betrekking tot het bestaan van de criminele organisatie onder meer naar de betrokkenheid van u en uw partner en meerdere derden, een zekere mate van taakverdeling, een zekere duur in de tijd, het gebruik van listige kunstgrepen om de ontdekking van de feiten te voorkomen en de doelstelling van de vereniging om via de productie van synthetisch drugs een vermogensvoordeel te generen. U werd vrijgesproken van onopzettelijke brandstichting.

Bij de straftoemeting hield het Hof rekening met de aard en zeer grote ernst van de feiten, het georganiseerde karakter van de feiten, de belangrijke rol van u bij de exploitatie van het drugslabo in de houten schuur naast de door u gehuurde woning, het grote gevaar voor de volksgezondheid en de omwonenden dat werd gecreëerd door het exploiteren van een drugslabo, het grote winstbejag dat werd

nagestreefd, het gegeven dat u op geen enkele wijze stilstond bij het gevaar van synthetische drugs voor de volksgezondheid en de maatschappelijke overlast die met druggebruik die met druggebruik gepaard gaat en uw strafverleden. De rechter was van oordeel dat een mildere straf met geheel of gedeeltelijk probatie-uitstel, zoals gevraagd door u een onvoldoende krachtig maatschappelijk signaal inhield en u onvoldoende zou wijzen op de ontoelaatbaarheid van de feiten.

De feiten zijn zeer ernstig; ze zijn niet alleen schadelijk voor de gebruikers van geproduceerde drugs, maar ook voor de gezondheid en de veiligheid van de samenleving in het algemeen. Ook de grote berg chemisch afval die hiermee gepaard gaat, levert een ernstig gevaar op voor de mens, dier en natuur.

U en uw partner hielden duidelijk geen rekening met al deze neveneffecten en handelden vanuit louter snel en persoonlijk winstbejag. Gelet op het zeer lucratief karakter van de verkoop van drugs en gelet op uw strafrechtelijk verleden is het gevaar op recidive zonder meer aanwezig. Daarnaast blijkt uit bezit van een geladen wapen ook een gevaarlijke ingesteldheid.

Wapeninbreuken leiden tot maatschappelijke onveiligheid. Alleen al het tonen van een wapen leidt tot grote angst van degenen die ermee geconfronteerd worden, en voedt daardoor gevoelens van onveiligheid in de samenleving. De aanwezigheid en het gebruik van wapens in de openbare ruimte is een toenemend probleem waardoor het veiligheidsgevoel van heel veel mensen wordt geraakt. Het bezit van wapens leidt vaak tot het daadwerkelijke gebruik daarvan en alle ernstige gevolgen van dien.

De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk). Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: "46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 Oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, biz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 Oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. biz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa. C-348/96. Jurispr. biz. 1-11, punt 22. en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67)."

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 2 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt (op 15.01.2015 en op 23.11.2020). U werd veroordeeld tot het betalen van boetes, verlies van recht op sturen en het afleggen van alle categorieën van examens. U stuurde zonder drager te zijn van een rijbewijs, in dronken of in soortgelijke staat, was bestuurder bij vluchtmisdrijf met gekwetsten, stuurde zonder onderzoek, zonder dat het voertuig ingeschreven was en zonder autokeuring. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. U gaat volledig voorbij aan de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U beseft bovendien niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en verder aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt.

Op 12.12.2022 werd uw verzoek tot elektronisch toezicht door de Strafvueroeringsrechtbank te Gent (hierna: SURB) afgewezen. De rechtbank weerhield het risico op het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten als tegenaanwijzing. Uit het vonnis d.d. 12.12.2022 blijkt: "Er wordt bij de heer [K.] een antisociale persoonlijkheid weerhouden. Hij is rationeel, maakt doelbewuste keuzes, heeft een afkeer voor verveling en is steeds op zoek naar sensaties en uitdagingen en durft daarbij ook risico's te nemen. Het risico op nieuwe strafbare feiten kan niet uitgesloten worden en wordt groter als hij in geldnood komt. Zijn contacten met het drugmilieu, waar snel geldgewin een onderdeel van is zijn een faciliterende factor."

U stelde in een schrijven dat u toevoegde aan het hoorrecht o.a. dat u beseft dat u als vader en als man "de plank finaal" hebt "misgeslagen" en dat u nooit meer een misstap kan en mag maken. U legt volgens uw eigen verklaringen in de gevangenis een onbesproken parcours af en houdt u weg van de massa. Dat u zich correct gedraagt in de gevangenis, een periode waarin u onder een strenge overheids-controle staat en de vrijheid om uw eigen gedrag te bepalen aan ernstige beperkingen heeft onderworpen, houdt niet in dat u eens u in vrijheid wordt gesteld, dergelijk gedrag zal blijven volhouden. Eerdere veroordelingen hebben u niet weerhouden van het plegen van nieuwe feiten. U heeft al meermaals de "plank misgeslagen" maar u paste uw gedrag niet aan, u bleef misstappen begaan. Ondanks uw bewering ditmaal te beseffen dat u geen misstappen meer kan begaan, kan een risico op recidive niet uitgesloten worden.

U stelde inmiddels 3 uitvaanvergunningen en 10 penitentiaire verloven gehad te hebben. Het feit dat u reeds uitgaansvergunningen (3) en penitentiair verlof (9) verkregen hebt die schijnbaar zonder problemen verlopen zijn, wil echter geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen en penitentiair verlof daar enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen. Uitgaansvergunningen zijn normaal gezien ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen te recidiveren.

U legde een arbeidscontract voor onbepaalde duur bij [H.I.] in Burcht voor. Zoals reeds vermeld, pleegde u de feiten met het oog op gemakkelijk geldgewin. Gelet op uw ingesteldheid, uw antisociale persoonlijkheid, toont u door het voorleggen van een werkcontract niet aan dat u zich in de toekomst wel zal houden aan de Belgische reglementeringen en geen gevaar meer zal vormen voor de openbare veiligheid.

U stelt in Nederland niets meer te zoeken te hebben, wil graag in België verder gaan met uw re-integratietraject, en meewerken aan de afbetalingen van uw schulden (punt 16). U legde rekening-uittreksels voor van afbetalingen. Uit het aflossen van uw schulden, penale boeten blijkt onvoldoende een werkelijk schuldzicht. Het is een verplichting penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Bovendien kan u uw schulden ook afbetalen vanuit Nederland.

Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De vaststelling dat u reeds meermaals voor gelijkaardige feiten veroordeeld werd, wijst er voorts op dat u geen lessen trok uit eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden voor de maatschappij criminele ingesteldheid voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Overwegende het bijzonder winstgevende en georganiseerde karakter van de drugshandel, bestaat er een reëel en actueel risico voor de openbare orde. Bovendien verhoogt de aanmaak van synthetisch drugs, de verspreiding en het gebruik in het bijzonder, aanzienlijk het risico op een overdosis, met de dood als gevolg.

De maatschappij dient beschermd te worden tegen de verspreiding van illegale drugs en tegen diegenen die verantwoordelijk zijn voor de verspreiding ervan. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen

+++

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 21.03.2023 werd u in de gevangenis van Beveren tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen. Er werd u toegelicht dat indien uw verblijfsrecht zou worden beëindigd, er later ook een verwijderingsmaatregel met inreisverbod jegens u genomen kon worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U verklaarde dat samen met uw advocaat het formulier hoorrecht zou invullen en dat u binnen de 15 dagen alle bewijzen en documenten ging binnenbrengen. Indien u meer tijd nodig had, ging u contact opnemen met DVZ.

U verklaarde dat u in België wenste te leven en dat u hier reeds een netwerk had opgebouwd. U voegde eraan toe dat uw dochter [K.G.] geboren op [xx.xx.2012] nog in België woont. U verklaarde dat u wettelijk samenwoont met uw vriendin [C.C.] en dat u kan gaan werken bij de firma [H.I.] als u vrijkomt.

U vulde op 03.04.2023 de vragenlijst hoorrecht in. U verklaarde dat uw moedertaal Nederlands is; dat u Engels kan lezen en of schrijven en dat u Duits kan spreken en lezen: dat u in België verblijft sinds 01.03.2012; dat u in het bezit bent van een (verlopen) E+ kaart bij de griffie van de gevangenis van Beveren; dat u geen ziekte hebt die u belemmert om te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was op het adres [...]; dat u een wettelijke samenwoning hebt met [C.C.] [...] thans verblijvende te Sint- Niklaas en dat u een relatie met haar hebt sedert 01.07.2014; dat u familie hebt in België: een dochter, [K.G.] [xx.xx.2012 te ...] en dat zij woont bij uw ex-vrouw [S.A.] te [...] en uw schoonmoeder; dat u probeert maandelijks alimentatie te betalen; dat u niet getrouwd bent en geen duurzame relatie hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat uw ouders en uw broer in Nederland verblijven, maar dat u hun adres niet kent en dat uw zus in Duitsland verblijft maar dat u het adres niet kent; dat u nog een minderjarige zoon in Nederland hebt [K.L.] [xx.xx.2009 te ...]; dat u uw schooltraject in Nederland hebt afgewerkt; dat u 15 jaar in Nederland als zelfstandige ondernemer gewerkt hebt voor grond-sloop en straatwerken; dat u 5 jaar bodyguard/beveiliging in Nederland hebt gevolgd: dat u 9 jaar schipper was in België; dat u een bedrijf had in België: [...] (opgericht in 2014); dat u onmiddellijk kan gaan werken, dat u een werkaanbieding hebt; dat u reeds opgesloten/veroordeeld bent geweest in Nederland en ook in België; dat uw schulden worden afbetaald; dat u redenen hebt waarom u niet wil terug keren naar uw land van herkomst dat uw partner geld naar u stort en dat uw partner werkt. U stelde "Ik heb 01.03.2023 Nederland achter mij gelaten, ik ben mijn leven verder op gaan bouwen in België. Eerst met mijn ex-vrouw en zoon in Zandhoven en daarna is mijn dochter geboren in Malle. Ik had een evenementenbureau gestart met RIB varen, Powerbootvaren, Helikoptervliegen, Segwaytours en aangevuld met een BBQ. Dit vond ik er erg leuk om te doen. Na mijn scheiding bleef ik met de kinderen achter in Zandhoven. Ik wilde serieus verder met mijn bedrijf en heb me aangesloten bij een businessclub BNI. Daar moest ik trainingen volgen en zo heb ik mijn vrouw ontmoet, [C.C.]. Wij zijn samen met het bedrijf verder gegaan, maar al vroeg in onze relatie raakte ik gedetineerd omdat de politie sporen aantrof van een ontmantelde plantage in mijn bedrijfspand. Ik was dat al eigenhandig gestopt, ik wilde verder met [C.], ons bedrijf en kon het risico niet lopen i.v.m. de kids. Ik raakte de kinderen kwijt en die gingen naar hun moeder, daarnaast bleven we met een enorme schuld achter. We konden een huis huren in Kapellen, kleiner en goedkoper. We zijn de schulden gaan afbetalen en de kinderen kwamen terug bij ons wonen. De kinderen gingen in Kapellen naar school, ze waren altijd op tijd, huiswerk gemaakt en mijn zoon mocht een klas overslaan, die hij eerder bij zijn moeder had laten zitten. We hadden een goed en gezond gezinsleven, met onze beesten midden in de natuur. Toen kwam Corona, de schulden stapelden weer op en de evenementen lagen stil. Ik heb een hele foute beslissing genomen door een gedeelte voor opslag te verhuren om zo extra geld te genereren om een doorstart te maken met het bedrijf. Door de brand is werkelijk alles verwoest, we hebben helemaal niets meer. anders dan elkaar. Mijn vrouw is hard aan het werk om aan alle afbetalingen te voldoen. Ik besef donders goed dat ik als vader en als man zijnde de plank finaal heb misgeslagen en dat ik nooit meer een misstap kan en mag maken. Ik leg hier een onbesproken parcours af en hou mij weg bij de massa. Ik heb inmiddels 3 PV's en 10 PV's gehad en heb een voltijds contract voor onbepaalde duur bij [H.I.] in Burcht mogen tekenen. In Nederland heb ik niets meer te zoeken en wil graag hier in België verder met mijn re-integratie traject, mee werken aan afbetalingen en de man en vader zijn die ik hoor te zijn." (vraag 16)

Ais bijkomende stavingstukken diende uw raadsman op 04.04.2023 volgende documenten in: uw E+ kaart. Attest van wettelijke samenwoning d.d. 09.01.2023; Belgische identiteitskaart van uw partner [C.C.]; besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid V8 power events neergelegd ter griffie van de rechtbank van Koophandel te Antwerpen op 08.04.2014: uw brief (vraag 16); rekeninguittreksels naar de

gevangenis van Beveren van 01.12.2021 tot en met 03.04.2023; Rekeninguittekstsels vanaf 01.01.2022 tot 03.04.2023 m.b.t. de overschrijvingen van [C.C.] naar de gevangenis; Rekening-uittekstsels van 01.01.2022 tot en met 03.04.2023 m.b.t. overschrijvingen naar JJO, rekeninguittekstsels van 01.01.2022 tot en met 03.04.2023 m.b.t. overschrijvingen naar AGERKA; rekeninguittektsel van 01.01.2022 tot en met 03.04.2023 m.b.t. overschrijvingen naar DIKAIOMA; rekeninguittekstsels van 01.01.2022 tot en met 03.04.2023 m.b.t. overschrijvingen naar AGA; rekeninguittekstsels van 01.01.2022 tot en met 03.04.2023 m.b.t. overschrijvingen naar EOS; rekeninguittekstsels van 01.01.2022 tot en met 03.04.2023 m.b.t. overschrijvingen naar OMERUS POWEO; arbeidsovereenkomst [H.] opgemaakt te Burcht op 25.11.2022, Arbeidsovereenkomst DHL opgemaakt te Bornem op 16.06.2022 voor [C.C.] Arbeidsovereenkomst [..] opgemaakt te Kruibeke op 27.01.2023 voor [C.C.], e-mail schoonmoeder.

+++

Op 28.03.2012 werd te Zandhoven uw wettelijke samenwoning met [S.A.J.] (geboren op [...] te [...], Nederlandse nationaliteit EU+ kaart geldig tot 24.10.2032) geregistreerd. Op 01.08.2014 werd de wettelijke samenwoning in onderlinge overeenkomst stopgezet te Zandhoven. Mevrouw komt u niet bezoeken in de gevangenis. Onderhavige beslissing vormt geen schending van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) ten opzichte van uw ex-partner.

Uit deze relatie zijn twee kinderen geboren: [K.L.] (geboren op [xx.xx.2009] te [...], Nederlandse nationaliteit, afgeschreven naar Nederland) en [K.G.] (geboren op [xx.xx.2012] te [...], Nederlandse nationaliteit, Bew. I kid. geldig tot 29.08.2023). Uw kinderen werden op 20.01.2015, enkele maanden na het beëindigen van de wettelijke samenwoning, ingeschreven op het adres van hun moeder.

Uw zoon [K.L.] werd op 24.10.2022 uit de registers afgeschreven naar Nederland. Uw zoon bezoekt u sporadisch en steeds virtueel in de gevangenis. U verklaarde in uw hoorrecht dat uw zoon in Nederland woont. Het gezinsleven tussen u en uw zoon, wordt door onderhavige beslissing niet aangetast, aangezien uw zoon in Nederland verblijft.

Uw dochter [K.G.] staat nog steeds ingeschreven in de Belgische registers en dit nog steeds op het adres van haar moeder. Uw dochter bezoekt u sporadisch en steeds virtueel in de gevangenis.

U stelde dat u de kinderen kwijtraakte na uw eerste veroordeling, dat zij bij hun moeder gingen wonen en dat u achterbleef met een enorme schuld. U kon een huis huren in Kapellen en de kinderen kwamen volgens uw verklaringen terug bij u wonen en gingen naar school in Kapellen. U stelde dat u een goed en gezond gezinsleven had. U stelt dat u heden probeert maandelijks alimentatiegeld te betalen. Uit de voorgelegde rekeninguittekstsels kan niet opgemaakt worden of u effectief het alimentatiegeld betaalt.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) met uw kinderen.

U zit sinds 30.06.2021 ononderbroken in de gevangenis en u heeft 3 uitgaansvergunningen en 9 penitentiaire verloven gekend. U bevindt zich in een strafcategorie van 5 tot 7 jaar. Uw strafeinde is voorzien voor 17.06.2027. Uw dochter is reeds gewend aan uw afwezigheid thuis, het ontbreken van een normaal gezinsleven met u en aan contacten in een vooral gecontroleerde setting met u waardoor uw vertrek uit België (eens u aan justitie voldaan heeft) niet dezelfde ontwrichtende impact op haar leven zou hebben als de uitwijzing van een ouder die effectief samenwoont met zijn kinderen. Uw dochter heeft verblijfsrecht in België, kan België dus vrijelijk in en uitreizen (al dan niet in het gezelschap een volwassene) en indien zij dit wenst kan zij u na uw vrijstelling uit de gevangenis al dan niet tijdens de schoolvakanties bezoeken in Nederland. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en of internet vanuit het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Dat het contact met uw dochter moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen te wijten aan uw eigen misdadig gedrag. U kan financieel voor uw kinderen blijven instaan door het betalen van alimentatiegeld vanuit de plaats waar u zich zal vestigen.

Hoe dan ook, hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderings-maatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15,

Hamesevic/Denemarken. § 40 (nietontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken.

U stelt sinds 01.07.2014 een duurzame relatie te hebben met [C.C.] (geboren op [...] te [...], Belgische nationaliteit). Op 23.03.2015 werd te Zandhoven uw wettelijke samenwoning met [C.C.] geregistreerd. U ontvangt reeds sinds uw eerste opsluiting in de gevangenis (ongestoord) bezoek van haar; Uit het arrest d.d. 02.12.2021 blijkt dat mevrouw [C.C.] voor haar aandeel in de feiten veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd het reeds ondergedane gedeelte in voorhechtenis. Dat mevrouw niet op de hoogte geweest zou zijn van wat er zich afspeelde in het houten bijgebouw werd door de rechter als volstrekt ongeloofwaardig gezien. Minstens heeft zij wetens en willens noodzakelijk hulp geleverd aan de feiten door een ruimte te verschaffen voor de exploitatie van een drugslabo op het terrein dat zij (samen met u) huurde. Verder leefde zij mee van de inkomsten die via de criminele activiteiten waren gegenereerd. Bovendien werd zij (samen met u) op d.d. 17.02.2021 veroordeeld tot een werkstraf van 100 uur voor feiten van weerspanningheid ten aanzien van een agent drager van de openbare macht, namelijk ten aanzien van 2 inspecteurs.

Er kan, gezien haar veroordelingen in dezelfde zaken als u, hoe dan ook niet betwist worden dat mevrouw op de hoogte was van uw illegale activiteiten. Zij diende dan ook te beseffen dat dit mogelijk gevolgen zou hebben voor jullie gezinsleven in België.

Mevrouw [C.C.] bezit de Belgische nationaliteit, desondanks zou zij ervoor kunnen kiezen om zich te vestigen in Nederland om daar jullie gezinsleven verder te zetten. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat er onoverkomelijke hinderpalen zouden bestaan die de voortzetting van deze relatie buiten België verhinderen, evenmin blijkt dat deze relatie enkel in België verder gezet zou kunnen worden. Zoals reeds vermeld, haalde u op de dag van de brand (08.03.2021) omstreeks 9u30 uw kinderen op van school. U en uw partner [C.C.] namen vervolgens met de kinderen de vlucht naar Nederland, waar jullie op 17.03.2021 werden gearresteerd. Het feit dat jullie vluchtten naar Nederland, wijst toch op bindingen met dat land. Mevrouw kent de taal en kan haar familie in België blijven bezoeken. Er ligt ook geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat zij geen werk zou kunnen vinden in Nederland, noch een stuk waaruit blijkt dat zij reeds recht op verblijf aanvroeg in Nederland en dat haar dit geweigerd werd. Uiteraard zou mevrouw ervoor kunnen kiezen in België te blijven (gezien de arbeidsovereenkomst die u voorlegde van mevrouw) en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Nederland. Zij kan België immers vrijelijk in- en uitreizen. Dat het uitbouwen van een gezinsleven in de toekomst bemoeilijkt zou worden door een beëindiging van uw verblijf in België is enkel en alleen te wijten aan uw volgehouden crimineel gedrag en het gevaar dat daardoor van u uitgaat.

De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen een inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde

Voor de volledigheid dient opgemerkt te worden dat uw schoonmoeder in een e-mail verklaarde dat zij u aanvaard heeft binnen haar gezin en dat u behoort tot de familie en dat zij hoopte dat u uw straf in België kon uitzitten. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen volwassen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie blijkt. Geen van beiden werd aangetoond. Het gegeven dat uw recht op verblijf beëindigd wordt, houdt niet in dat u onmiddellijk uit het land verwijderd zal worden: u heeft immers nog niet voldaan aan justitie. Voor al uw (schoon)familieleden met recht op verblijf in België geldt dat zij contact met u kunnen onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steunen, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Tevens dient opgemerkt te worden dat onderhavige beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijfsrecht in België, uit de beslissing vloeit niet voort dat u uw straf niet langer in België kan uitzitten.

U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

+++

Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België.

Uit het administratief dossier blijkt dat u op 01.03.2012 op 37-jarige leeftijd, aangekomen bent in België. Momenteel bent u 47 jaar oud. Sinds 30.06.2021 zit u in een gevangenisstraf uit voor zware drugsfeiten. Uit het strafdossier blijkt dat u ook in Nederland gekend stond voor drugsfeiten. 2 jaar nadat u legaal verblijf kreeg in België was u reeds inbreuken op de drugwetgeving aan het plegen.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelde. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd en u aan justitie voldaan heeft, België verlaat. Het grootste deel van uw leven bracht u buiten België door. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken.

U stelde als schipper gewerkt te hebben in België en een evenementenbureau gestart te hebben met Ribvaren/powerbootvaren, Helikoptervliegen Segwaytours aangevuld met een BBQ. U verklaarde dat door Corona, de schulden zich opstapelden en de evenementen stillagen. U wilde extra geld genereren om een doorstart te maken met het bedrijf. Uit Dolsis blijkt dat u enkel tussen 01.04.2012 tot 28.05.2018 officieel als zelfstandige was aangesloten bij een sociale 8 verkiezingskas. Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gepleegde feiten tonen een hunker naar snel winstbejag. U bent 47 jaar en bij strafeinde zal u 51 jaar oud zijn. Er liggen geen stukken voor dat u in Nederland of daar waar u zich zou vestigen geen tewerkstelling zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te voorzien. U stelde ook in Nederland gewerkt te hebben (15 jaar grond-, sloop- en straatwerken als zelfstandig ondernemer en 5 jaar bodygard/beveiliging in Nederland).

De gedragingen die aan uw stafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. U stelt geen medische problemen te hebben die u belemmeren om te reizen.

U heeft niet aangetoond dat u of iemand van uw familie dermate ernstige gezondheidsproblemen heeft dat deze onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden

+++

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde en nationale veiligheid zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend in Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 9 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen in New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het VN-Kinderrechtenverdrag), van de artikelen 44bis, § 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grond-gebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het redelijkheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij zet zijn middel uiteen als volgt:

"Eerste onderdeel,

Artikel 44bis Verblijfswet stelt:

[...]

De bestreden beslissing verwijst naar dit wetsartikel en de verschillende veroordelingen ten gevolge van feiten de afgelopen jaren.

Verwerende partij stelt dat uit deze veroordelingen blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde en de nationale veiligheid zijn waardoor het beëindigen van het verblijfsrecht een noodzakelijke maat-regelen vormt.

Ondanks het feit dat verzoeker de misdrijven en veroordelingen niet wenst te betwisten, verzoekt hij u te oordelen dat het hier niet gaat om ernstige redenen van openbare orde.

Krachtens artikel 44bis § 2 Verblijfswet kan er alleen een einde aan het verblijf van burgers van de Europese Unie en hun familieleden gemaakt worden die een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Verweerder verwijst in bestreden beslissing naar de notie 'openbare orde'.

Conform de rechtspraak nr. 200 119 van 22 februari 2018 van Uw raad, dient het begrip 'openbare orde' volgens de Europese rechtspraak van het Hof van Justitie te worden uitgelegd (eigen onderlijning):

2.8. De wetgever benadrukte dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen "redenen van openbare orde", "ernstige redenen van openbare orde" en "dwingende redenen van openbare orde" en dat deze gradaties ook gelden voor de nationale veiligheid. Opnieuw benadrukt de wetgever dat de begrippen afkomstig zijn uit "Europese akten" en dat de begrippen conform de rechtspraak van het Hof van Justitie moeten worden geïnterpreteerd. Voor wat betreft het begrip "ernstige redenen van openbare orde", waarvan in casu toepassing wordt gemaakt, wordt dit door de wetgever omschreven als de vertaling van "het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen" dan gewone redenen van openbare orde.

De wetgever benadrukte dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen "redenen van openbare orde", "ernstige redenen van openbare orde" en "dwingende redenen van openbare orde" en dat deze gradaties ook gelden voor de nationale veiligheid (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, pp. 19-20).

Dit onderscheid wordt in de bestreden beslissing niet, of veruit onvoldoende gemaakt.

Artikel 62, §2, eerste lid Vw. stelt: "De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. De feiten die deze beslissingen rechtvaardigen worden vermeld, behalve indien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten. "

Artikel 2 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991 stelt: "De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd. "

Artikel 3 van die wet stelt: "De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn. "

Het afdoende karakter van de motivering houdt in dat de motieven pertinent moeten zijn, wat wilt zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moeten hebben, en dat ze draagkrachtig zijn, wat wilt zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de beslissing de motieven moet kunnen aantreffen derwijze dat kan worden nagegaan of de overheid van redenen die in feite en rechte juist zijn, of de overheid die gegevens correct heeft beoordeeld, en of ze op die gronden redelijkerwijze tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is een annulatieberoep tegen de beslissing in te dienen (RvS, 18 januari 2010, nr. 199. 583; RvS, 11 december 2015, nr. 233. 222).

De motieven in de bestreden beslissing zijn niet juist in rechte en feite. Er wordt onvoldoende onderbouwd waarom hij een ernstig gevaar voor de openbare orde zou vormen.

Art. 45 § 2 Verblijfswet:

[...]

De artikelen 43 en 45 Verblijfswet zijn de omzetting van artikel 27 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG.

Desondanks dat verzoeker niet betwist dat dat de hem opgelegde veroordelingen definitief zijn, meent hij dat het niet duidelijk is waarom het hier niet gaat over "gewone redenen van openbare orde", en wel over "ernstige redenen van openbare orde".

In de bestreden beslissing wordt immers gesteld dat:

"U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. " (pg. 8)

"U een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde." (pg. 8-9)

"De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt." (pg. 9)

"Er wordt geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde en nationale veiligheid zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving". (pg. 9)

Daar waar gesteld wordt dat de strafrechtelijke veroordelingen leiden tot een reële, actuele en ernstige bedreiging, dient opgemerkt te worden dat er onvoldoende rekening met de concrete elementen van het dossier wordt gehouden.

Het begrip openbare orde werd door het HvJ gedefinieerd in het Bouchereau arrest: "het beroep van een nationale instantie op het begrip openbare orde (veronderstelt) in elk geval, afgezien van de storing van de sociale orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, het bestaan van een werkelijke en genoegzaam ernstige bedreiging, die een fundamenteel belang van de samenleving aantast."

Elke inbreuk op de wet impliceert een verstoring van de maatschappelijke orde. Dit betekent echter niet dat elke wetsovertreding ook een beroep op de openbare orde rechtvaardigt. Dit is enkel het geval wanneer de verstoring van de maatschappelijke orde ook een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Het begrip openbare orde veronderstelt volgens de wetgever "hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, [...] dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (arrest Z. Zh., van 11 juni 2015, C-554-13, EU:C:2015:377, punten 48 en 50 en vermelde rechtspraak; arrest H.T., van 24 juni 2015, C 373-13, EU:C:2015:413, punt 79; arrest Byankov, C- 249/11, EU:C:2012:608, punt 40 en vermelde rechtspraak)"

Het gepleegd hebben van strafrechtelijke feiten aan sich onvoldoende om te spreken van reële actuele en ernstige bedreigingen voor de openbare orde, zelfs al gaat het om criminele feiten. Er moet immers een daadwerkelijke en vastgestelde kans bestaan dat de individu opnieuw strafrechtelijke daden zou begaan - een louter hypothetische kans volstaat niet.

Er moet een risico tot recidive zijn vooraleer het risico voor de openbare orde actueel kan worden beschouwd.

Verzoeker heeft spijt van zijn daden en werkt van nu af aan de gevangenis aan zijn reklassering. Hij stelt disciplinair geen problemen in de gevangenis.

Voor verzoeker wordt niet aangetoond dat hij actueel een werkelijk gevaar voor de openbare orde betekent.

De beoordelingsmarge van de lidstaten is overigens niet onbeperkt. Het bestuur dient niet enkel rekening te houden met het gedrag van verzoeker, zoals eerder aangegeven, maar dient evenzeer het evenredigheidsbeginsel toe te passen bij het ontnemen van een verblijfsrecht. Dit houdt in dat er nagegaan moet worden in welke mate het ontnemen van een verblijfsrecht nuttig is voor het vooropgestelde doel - namelijk het beschermen van de openbare orde en/of veiligheid.

Indien zou worden geargumenteed dat verzoeker geen terugkeerverplichting werd opgelegd, maar dat enkel zijn verblijfsrecht beëindigd werd, dient opgemerkt te worden dat de Terugkeerrichtlijn een dergelijke ambiguïteit niet duldt, en dat het alleszins onredelijk is om verzoeker in onwettig verblijf te laten als zorgdrager van zijn wettelijke partner en kinderen die hier wettig verblijven, en dat dit op geen enkele wijze nuttig is voor het vooropgestelde doel, de bescherming van de openbare orde.

De concrete en individuele situatie van verzoekers partner en kind dient in rekening gebracht te worden. Er is geen duidelijkheid of het in hun belang is naar Nederland overgebracht te worden.

Voorts moet er ook nagegaan worden binnen het kader van het evenredigheidsbeginsel, in welke mate er alternatieve en minder verregaande maatregelen beschikbaar zijn om hetzelfde doel te bereiken.

In het verslag van de Psychosociale Dienst PI Beveren d.d. oktober 2022 staat duidelijk vermeld dat: "Verzoeker tot op heden tuchtvrij is, en zijn detentiegedrag onbesproken is. Hij volgt de regels binnen detentie en past zich aan, aan de situatie. Daarnaast probeert hij zich zo veel als mogelijk nuttig bezig te houden gezien hij zijn detentie als 'verloren tijd' ervaart. Hij houdt zich afzijdig bij conflicten, en wil zich focussen op zijn eigen toekomst, legt zich neer bij zijn straf en de regels binnen de gevangenis. (...) Hij doorliep 4 penitentiaire verloven zonder moeilijkheden. Betrokkene keerde steeds op tijd terug naar de inrichting" (stuk 2 pg. 2).

"Hij kent een onbesproken detentie parcours en houdt zich binnen detentie afzijdig van de massa. (...) We stellen vast dat de huidige detentie een indruk heeft nagelaten op hem, waardoor we willen geloven dat hij niet opnieuw dezelfde weg zou opgaan. (...) Het risico op het plegen van nieuwe feiten kan gelet zijn voorgeschiedenis niet volledig uitgesloten worden, doch achten we dit risico eerder op langere termijn en dit wanneer betrokkene opnieuw geldnood ervaart". (stuk 2 pg 12).

"De doorlopen uitgaansvergunningen en penitentiair verloven hebben voorzichtig aangetoond dat hij zich kan conformeren aan de regels van de maatschappij". (stuk 2 pg 13).

Er wordt onvoldoende rekening gehouden met het feit dat verzoeker reeds verschillende uitgangsvergunningen verkreeg, en penitentiaire verloven heeft gehad. Deze verliepen allemaal zonder problemen. Deze zouden uiteraard niet toegekend worden aan iemand, dewelke een reële, actuele en ernstige bedreiging zou vormen voor de openbare orde.

Het gaat niet op louter te stellen dat dergelijk gedrag normaal is, en in het eigen belang.

Uit het verslag van de psychosociale dienst blijkt dat de kans op recidive niet hoog is, en verzoeker zich kan gedragen naar de regels van de maatschappij.

Verder is aangetoond dat verzoeker al het nodige doet om zijn schulden af te lossen. Ook dit pleit uiteraard in zijn voordeel.

Met deze zienswijze van mensen die dagdagelijks verzoeker opvolgen, wordt in de bestreden beslissing geen rekening gehouden, minstens is niet duidelijk waarom er tot een volledige andere conclusie wordt gekomen.

Immers, de strafrechtelijke antecedenten worden niet betwist, doch het is allerm minst duidelijk waarom verzoeker een ernstige bedreiging zou vormen voor de openbare orde, en er een actueel gevaar zou zijn. Verzoeker hoopt dat uit het geheel van het concrete dossier blijkt dat er onvoldoende evenredig rekening werd gehouden met alle elementen.

Tweede onderdeel,

Artikel 8 EVRM luidt als volgt:

[...]

Verzoeker sloot reeds in 2014 een wettelijke samenwoning af met zijn Belgische partner. Zij hebben nog steeds een duurzame relatie. Ook zijn kind woont nog steeds in België.

Verzoeker heeft hier jarenlang gewoond en gewerkt, en heeft geen banden meer met Nederland. Hij is thans ook terug in dienst bij werkgever Hertsens.

De bestreden beslissing stelt dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit zijn gedrag voortvloeit, zodanig is dat de familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Conform artikel 8 van het EVRM dient een grondige en uitvoerige belangenafweging gemaakt te worden. Om na te gaan of er in het kader van immigratie sprake is van een positieve verplichting (bv. een recht op binnenkomst en/of verblijf in het kader van gezinshereniging) dan wel een negatieve verplichting (bv. in het kader van weigering van voortgezet verblijf), dient een redelijke belangenafweging plaats te hebben. Het Hof van Justitie wijst erop dat het EHRM in deze belangenafweging in migratiedossiers, conform het beginsel van het belang van het kind, concreet rekening houdt met factoren zoals de leeftijd van het betrokken kind, het belang en welzijn van de kinderen in het bijzonder de ernst van de moeilijkheden die de kinderen riskeren in het land waarheen ze worden uitgewezen (zoals de band die het kind heeft met de culturele en taalkundige context van dit land), het eventuele feit dat het kind onafhankelijk van het gezin aankomt, zijn situatie in het land van herkomst, de hechtheid van de sociale, culturele en familiale banden met het gastland en het land van herkomst en de mate waarin het kind van zijn gezinsleden afhankelijk is (HvJ 27 juni 2006, C-540/03, Parlement v. Raad, pt. 56 en 64-65, met verwijzing naar EHRM 21 december 2001, nr. 31465/96, Sen v. Nederland, § 37; EHRM 31 januari 2006, nr. 50435/99, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer v. Nederland, § 39; EHRM 28 november 1996, nr. 21702/93, Ahmut v. Nederland, § 69; EHRM 19 februari 1996, nr. 23218/94, Gül v. Zwitserland, § 42. Zie ook interessante rechtspraak aangaande het belang van het kind in EHRM 1 december 2005, nr. 60665/00, Tuquabo-Tekle et al. v. Nederland, § 44; EHRM 18 oktober 2006, nr. 46410/99, Unerv. Nederland, § 58; EHRM 31 juli 2008, nr. 265/07, Darren Omoregie v. Noorwegen, § 66; EHRM 3 november 2011, nr. 28770/05, Arvelo Aponte v. Nederland, § 6; EHRM 23 juni 2008, nr. 1638/03, Maslov v. Oostenrijk, §§ 82-83; EHRM 28 juni 2011, nr. 55597/09, Nufiez v. Noorwegen, § 78; EHRM 30 juli 2013, nr. 33169/10, Polidario v. Zwitserland; EHRM 30 juli 2013, nr. 948/12, Berisha v. Zwitserland, § 51, met verwijzing naar EHRM (Grote Kamer) 6 juli 2010, nr. 41615/07,

Neulinger en Shuruk v. Zwitserland, §§ 135-136; EHRM 17 april 2014, nr. 41738/10, *Paposhvili v. België*, § 144; EHRM 8 juli 2013, nr. 3910/13, *M.P.E.V. v. Zwitserland*; EHRM 24 juli 2014, nr. 32504/11, *Kaplan et al. v. Noorwegen*; EHRM 3 oktober 2014, nr. 12738/10, *Jeunesse v. Nederland*, § 109.

Voorts stelt het EHRM dat wanneer een verblijfs en/of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder, aandacht moet worden besteed aan de uitvoerbaarheid, haalbaarheid en proportionaliteit ervan, opdat daadwerkelijke bescherming en voldoende gewicht wordt gegeven aan het belang van de kinderen die rechtstreeks worden getroffen door die maatregel (EHRM 3 oktober 2014, nr. 12738/10, *Jeunesse v. Nederland*).

Net zoals de overige bepalingen van het EVRM, heeft artikel 8 van het EVRM te maken met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, *Conka/België*, § 83). Dit artikel primeert ook op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029). Het is daarom de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Verwerende partij erkent dat verzoeker zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van artikel 8 EVRM, en dat de bestreden beslissing een inmenging vormt in dit gezins- en privéleven.

Rest de vraag of alle relevante gegevens waarover verwerende partij beschikte of behoorde te beschikken op een zorgvuldige wijze werden betrokken in de afweging tussen enerzijds, het belang van verzoeker bij de uitoefening van zijn privé- en gezinsleven in het Rijk en anderzijds, het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Het is de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op respect voor het privé- en gezinsleven. Dit wordt onderzocht aan de hand van 'fair balance'-toets, waarbij wordt nagegaan of de overheid een redelijke afweging heeft gemaakt tussen de belangen van het individu en de belangen van de samenleving (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk* (GK), § 76; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, *K.M. Zwitserland*, § 53). Tevens moet blijken dat daarbij allé voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar werden betrokken.

Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen op zorgvuldige wijze een redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, *Nufiez/Noorwegen*, § 84; EHRM 10 juli 2014, *Mugenzi/Frankrijk*, § 62).

Algemene factoren die meespelen in het kader van de afweging van het belang van het individu zijn, onder meer, de mate waarin het privé- en gezinsleven daadwerkelijk wordt verbroken, de omvang van de banden in de Verdragsluitende Staat, alsook de aanwezigheid van omstandigheden die het moeilijk of onmogelijk maken om het bestaande privé- en gezinsleven in het land van herkomst of elders verder te zetten. Deze elementen worden afgewogen tegen de aanwezige elementen van immigratiecontrole of overwegingen inzake openbare orde (cf. *Ell RM* 28 juni 2011, nr. 55597/09, *Nufiez/Noorwegen*, § 70; EHRM 12 juni 2012, nr. 54131/10, *Bajsultanov/Oostenrijk*, § 90; EHRM 1 december 2016, nr. 77036/11, *Salem/Denemarken*, § 79). Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt verder dat waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, zoals verwerende partij in casu voorhoudt, het EHRM een aantal meer specifieke criteria heeft geformuleerd die nationale overheden moeten leiden in het maken van een redelijke belangenafweging, met name de zgn. *Boultif* criteria. (EHRM 2 augustus 2001, *Boultif/ Zwitserland*, § 48).

Uit de uitspraak van het EHRM inzake *Üner* (EHRM 18 oktober 2006, *Üner/Nederland* (GK), §§ 55, 57 en 58) volgt dat naast de *Boultif*-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moet worden betrokken: 9) het belang en het welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;

10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Verwerende partij heeft geen redelijke afweging gemaakt in het licht van de bovenstaande factoren.

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, *Conka/België*, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Door na te laten een zo grondig als mogelijk onderzoek te voeren naar het bestaan van verzoekers gezinsleven en vervolgens naar de toelaatbaarheid van een inmenging in dit gezinsleven overeenkomstig artikel 8 EVRM voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing begaat verwerende partij een schending van alle bovenvermelde wetsbepalingen en algemene rechtsbeginselen."

Verzoeker is van mening dat de inmenging van de bestreden beslissing niet proportioneel is, gelet op wat aangehaald werd in het eerste onderdeel."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). De naleving van de genoemde plicht houdt evenwel geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (RvS 18 november 1993, nr. 44.948). In de bestreden beslissing worden de overwegingen in rechte en in feite die tot het nemen van deze beslissing hebben geleid, uitvoerig en overzichtelijk weergegeven. De gegeven motieven zijn pertinent en draagkrachtig. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, is hiermee bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in de voormelde wetsbepalingen wordt niet aangetoond.

2.3. De door verzoeker geuite kritiek betreft een inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing, zodat het middel wordt onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Wat betreft het redelijkheidsbeginsel en het daarmee samenhangende evenredigheidsbeginsel moet verder worden gesteld dat de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid, zoals in casu het geval, maakt, het redelijkheidsbeginsel slechts schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk is genomen. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Deze beginselen van behoorlijk bestuur worden onderzocht in het licht van de toepassing in de bestreden beslissing van de bepalingen van de artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinqüies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen , alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie , alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

De relevante bepalingen van artikel 45 van de Vreemdelingenwet stellen verder:

“§ 1. De redenen van openbare orde, nationale veiligheid en volksgezondheid bedoeld in de artikelen 43 en 44bis mogen niet worden aangevoerd voor economische doeleinden.

§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen.

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

[...]

2.5. De artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet, die respectievelijk werden hersteld en vervangen door de artikelen 26 en 35 van de wet van 24 februari 2017, vormen een omzetting van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 32 in fine en 34-37, zie ook bijlage, p. 138-143).

In de voorbereidende werken van de wet van 24 februari 2017 grijpt de wetgever, met betrekking tot de voormelde bepalingen in de Vreemdelingenwet, ook herhaaldelijk terug naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) om de begrippen “openbare orde” en “nationale veiligheid” nader te duiden (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001).

In zijn rechtspraak licht het HvJ toe dat het begrip “openbare orde” hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Wat het begrip “openbare veiligheid” betreft, zet het HvJ in zijn rechtspraak uiteen dat dit begrip zowel de interne als de externe veiligheid van een lidstaat dekt. Bijgevolg kunnen een aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, risico's voor het overleven van de bevolking, het risico op een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, alsook een aantasting van militaire belangen, de openbare veiligheid in gevaar brengen (HvJ 13 september 2016, C-166/14, Rendon Marin, pt. 83).

Verder moeten “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” worden onderscheiden van gewone “redenen van openbare orde of nationale veiligheid” en “dwingende redenen van openbare orde of nationale veiligheid”. “Ernstige redenen” vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen dan de gewone “redenen”, terwijl “dwingende redenen” vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. Daaruit volgt dat het begrip “ernstige redenen” breder is dan het begrip “dwingende redenen” (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 23 en 37, met verwijzing naar rechtspraak van het HvJ; zie ook HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 19).

De algemene vaststelling dat strafbare feiten werden gepleegd die de openbare orde of nationale veiligheid in het gedrang kunnen brengen, volstaat op zich niet om beperkende verblijfsmaatregelen te nemen.

Maatregelen die worden genomen ter bescherming van de openbare orde, zoals een beëindiging van verblijf, mogen uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt, zoals artikel 45, § 2 van de Vreemdelingenwet voorziet (zie ook HvJ 13 september 2016, C-165/14, Rendon Marin, pt. 59-61). Dit impliceert een individueel onderzoek van het voorliggende geval.

In die zin kan het bestaan van een of meerdere strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf geen reden of motivering vormen voor de beëindiging van een verblijfsrecht. Dit betekent evenwel niet dat strafrechtelijke veroordelingen niet mee in overweging mogen worden genomen binnen het individueel onderzoek naar een eventuele beëindiging van het verblijfsrecht om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Immers kan uit de omstandigheden die tot de strafrechtelijke veroordelingen hebben geleid, het bestaan blijken van een persoonlijk gedrag dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die de beëindiging van het verblijfsrecht noodzaakt om de openbare orde of de nationale veiligheid te beschermen (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77, Bouchereau, pt. 28).

Het komt verweerder toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt die ter bescherming van de openbare orde of de nationale veiligheid een beslissing die een beperking van het inreisrecht of het verblijfsrecht van een vreemdeling inhoudt kan rechtvaardigen (HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46).

Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk, dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden om in elk afzonderlijk geval te beoordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De staatssecretaris moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hierbij wordt nog opgemerkt *“dat het ook mogelijk is dat het enkele feit van het voorafgaand gedrag voldoet aan de voorwaarden voor een dergelijke bedreiging van de openbare orde”* (HvJ 27 oktober 1977, C-30/77 Bouchereau, pt. 29). In deze zin heeft ook het EHRM geoordeeld dat in sommige gevallen de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een beperkende verblijfsmaatregel te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, § 63).

2.6. De bestreden beslissing houdt in dat verzoekers (duurzame) verblijfsrecht wordt beëindigd op grond van artikel 44bis, § 2 van Vreemdelingenwet en dit om ernstige redenen van openbare orde. Verweerder is van mening dat verzoekers persoonlijke gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving die het noodzakelijk maakt dat zijn verblijf wordt beëindigd. Verzoeker betwist deze beoordeling.

2.7. In eerste instantie betoogt verzoeker dat er in zijn situatie geen sprake is van *“ernstige redenen van openbare orde”*. Hij stelt zijn misdrijven en veroordelingen niet te willen betwisten, maar voert aan dat er geen of geen voldoende onderscheid werd gemaakt tussen *“redenen van openbare orde”*, *“ernstige redenen van openbare orde”* en *“dwingende redenen van openbare orde”*. Hij stelt dat het niet duidelijk is waarom het in zijn geval niet gaat om gewone *“redenen van openbare orde”*, maar wel over *“ernstige redenen van openbare orde”*. Verweerder heeft volgens hem onvoldoende onderbouwd waarom hij een ernstig gevaar voor de openbare orde zou vormen.

Verzoekers kritiek kan niet worden gevolgd. In de bestreden beslissing wordt net uitgebreid en zeer omstandig gemotiveerd inzake de veroordelingen die verzoeker heeft opgelopen en de door hem gepleegde feiten, alsook over de maatschappelijke gevolgen van deze feiten. Zo heeft verweerder concreet uiteengezet dat verzoeker tweemaal werd veroordeeld wegens inbreuken op de drugswetgeving, waarvan eenmaal voor het inrichten van een cannabisplantage en eenmaal wegens het onderbrengen van een

drugslabo, en ook eenmaal werd veroordeeld wegens geweld en weerspanning ten aanzien van de politie.

In de opsomming van verzoekers verblijfsrechtelijk en strafrechtelijk verleden in België heeft verweerder deze veroordelingen verduidelijkt als volgt:

“De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 13.01.2016 tot een definitieve gevangenisstraf van achttien maanden met uitstel voor een termijn van vijf jaar uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van zes maanden daar u zich schuldig maakte aan door middel van braak, inklimming of valse sleutels, ten nadele van Eandis NV, een niet nader te bepalen hoeveelheid elektriciteit, die u niet toebehoorde, bedrieglijk weggenomen te hebben en aan cannabis in het bezit gehad. verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft te hebben en dit buiten elke aankoop of bezit krachtens geneeskundig voorschrift (feiten gepleegd tussen 31.03.2014 en 31.06.2014, meermaals, op niet nader te bepalen data).

[...]

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 17.02.2021 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 10 maanden daar u zich schuldig maakte aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of aan enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, met name aan inspecteur [J.L.] inspecteur bij de lokale politie Noord, in de uitvoering of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht, met de omstandigheid dat de slagen of verwondingen een ziekte of arbeidsongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad en aan een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een ministerieel ambtenaar. een veld- of boswachter, een drager of agent van de openbare macht, een persoon aangesteld om taksen en belastingen te innen, een brenger van dwangbevelen, een aangestelde van de douane, een gerechtelijk bewaarder, een officier of agent van de administratieve of de gerechtelijke politie, te weten tegen inspecteur [J.L.] en inspecteur [K.C.], wanneer die handelde ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikking van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen (feit gepleegd op 22.03.2018).

[...]

Het Hof van Beroep van Antwerpen veroordeelde u op 01.06.2022 tot een definitieve gevangenisstraf van 6 jaar in staat van bijzondere en wettelijke herhaling daar u zich schuldig maakte aan amfetamine/methamfetamine te hebben geproduceerd of aangemaakt zonder de voorafgaande vergunning van de bevoegde minister of zijn afgevaardigde met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (feiten gepleegd tussen 29.02.2020 en 09.03.2021, meermaals, op niet nader te bepalen data en laatst op 08.03.2021); aan vergunningsplichtige wapens onwettig voorhanden te hebben gehad, namelijk een half-automatisch pistool Glock (feit gepleegd op 08.03.2021) en aan wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarbij het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elke ander rechtmatig oogmerk nastreeft (in de periode van 01.03.2020 tot en met 08.03.2021).”

Verweerder merkt in de bestreden beslissing verder op dat uit het strafdossier blijkt dat verzoeker ook reeds in Nederland was gekend voor drugs misdrijven. Hij motiveert dat de verspreiding van en handel in drugs, en als afgeleide het gebruik ervan, een bedreiging betekenen voor de volksgezondheid, onrust met zich meebrengen voor de samenleving en direct of indirect leiden tot diverse vormen van criminaliteit.

Verweerder gaat daarna in detail in op de door verzoeker gepleegde feiten en zijn persoonlijke gedragingen en de daarop volgende veroordelingen, waarbij de meeste recente van 1 juni 2022 verzoeker een definitieve gevangenisstraf van zes jaar oplegde:

"In april 2014 kwam de politie u op het spoor door verdachte gedragingen aan een oud winkelpand in Schilde, [...]. Regelmatig kwam er een man langs die zich verplaatste in een zwarte pick-up. In het pand was de bvba [...] gevestigd, een firma gespecialiseerd in de organisatie van events zoals powerboottochten en ritjes op de segway. De zaakvoerder van deze bvba (u) bleek gekend te zijn voor drugsmisdriven in Nederland. Bovendien wees een meting door Eandis uit dat het gebied waar de verdachte woning zich bevond een abnormaal elektriciteitsverbruik vertoonde.

Bij de huiszoeking op 21.10.2014 in het pand werd vastgesteld dat er zich een cannabisplantage had bevonden, verspreid over drie teeltruimtes (respectievelijk 17,9 m², 10,64 m² en 13,23 m² groot). Op het ogenblik van de vaststellingen was de plantage ontmanteld maar in de kelder werden de meeste onderdelen teruggevonden, zoals een ventilator, een zelfgemaakt schakelbord met 22 stopcontacten, een niet nader bepaald aantal spaarlampen van 200 watt en 500 watt, spiegelreflectiekappen en kettingen om de lampen op te hangen, een hygro-thermometer, kabels en vijverfolie. In de keuken stond een doos met 13 gebruikte gloeilampen van 400 watt voor in de spiegelreflectiekappen, 4 nieuwe lampen van 600 watt evenals producten voor de verzorging van planten (voeding, insecticiden, binddraad, e.d.). Voorts werden bij de huiszoeking 200,00 euro aangetroffen evenals een hoeveelheid gemalen en gedroogde cannabis, meer bepaald een zak met 535 gram en een doos met 375 gram. Aanvankelijk beriep u zich op uw zwijgrecht, maar geconfronteerd met de resultaten van het onderzoek bekende u in uw herverhoor dat u in het pand te Schilde een cannabisplantage had ingericht met het oog op de kweek van zaad. U beweerde dat u eind maart 2014 was begonnen met de bouw van de plantage en dat in april 2014 de eerste teeltruimte in bedrijf was gegaan. Volgens u was de kweek van het zaad echter mislukt en heeft u daarom de installatie gedemonteerd. U hield vol dat u geen enkele oogst heeft gehad en dat de aangetroffen gedroogde cannabis als afval mocht worden beschouwd.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen d.d. 13.01.2016. blijkt: "Het gaat om ernstige feiten. Drugs brengen de gezondheid van de gebruikers in gevaar en zijn de bron van nieuwe misdrijven. Uit de resultaten van de huiszoeking blijkt dat de kweek niet voor eigen gebruik was bestemd maar voor de grootschalige verkoop van cannabis, of volgens de versie van beklaagde {u}, voor de verkoop van cannabiszaad (hetgeen niet minder ernstig is). Bovendien is beklaagde in Nederland gekend voor gelijkaardig feiten en was het klaarblijkelijk zijn bedoeling om zijn criminele activiteiten in België voort te zetten".

De rechter veroordeelde u tot een gevangenisstraf van 18 maanden met uitstel van vijf jaar uitgezonderd een effectieve gevangenisstraf van 6 maanden.

U was blijkbaar niet onder de indruk van deze veroordeling. Op 22.03.2018 hebt u feiten van geweld en weerspanning ten aanzien van de politie gepleegd. Uit de vastellingen van het aanvankelijk proces-verbaal en de gedetailleerde lezing van de "gebeurtenis historiek" van de nachtelijke oproepen van enerzijds V.W. en anderzijds L.C. is af te leiden dat beide voormelde personen, los van elkaar, de politie oproepen nadat ze uw woning ontvlucht waren. De versies van V.W. en L.C. omtrent de feitelikheden lopen uiteen, doch uit hun beider verklaringen is af te leiden dat er wapenvertoon zou geweest zijn in de woning. De politie-inspecteurs begaven zich vervolgens in het bijzijn van V.W. naar de woning en hebben zich, zonder jullie toestemming en zonder te beschikken over een bevel tot huiszoeking, omstreeks 3.30 uur toegang verschaft tot uw woning.

In de woning troffen de verbalisanten op een zetel een vrouw namelijk uw partner [C.C.] aan die duidelijk dronken was en van wie de kledij, het gezicht en de handen onder het bloed zaten. Haar verwondingen had ze naar eigen zeggen opgelopen bij het zoeken naar haar honden. De handtas van L.C. werd aangetroffen op de eetkamertafel. Wat verder op de eetkamertafel bevond zich een plastic zakje met daarin een vuurwapen, een lader gevuld met patronen en nog enkele losse patronen. Uw partner verklaarde dat ze niets van dit wapen afwist en niets van wapens kende. Wat later verleide ze dat u en V.W. met het wapen hadden gespeeld en erover hadden opgeschept. Zij ontkende dat er een ruzie was geweest en dat L.C. de honden had buitengelaten. Ondertussen begon uw partner agressiever te worden, liep ze naar uw kamer om u te wekken, niettegenstaande herhaalde verzoeken om u rustig te laten slapen. Aangezien zij niet meewerkte en uit vrees voor escalatie besloten de verbalisanten haar de handboeien aan te doen. Dit lukte aan één hand, waarna de verbalisanten haar naar de grond trachtten te brengen. Ondertussen was u wakker geworden en trachtte u zich tussen de verbalisanten en uw partner te wringen en haalde u met gebalde vuist uit naar inspecteur K., waarbij u doel miste. U wapende opnieuw uw vuist. Gelet op uw agressie lieten de verbalisanten u en uw partner los en brachten ze zich in veiligheid. Ze namen het vuurwapen mee. U gooide de achterdeur dermate hard dicht dat het glas eruit viel. In de combi vernam inspecteur K. van inspecteur J.L. dat u haar had geraakt boven haar linkeroog terwijl zij de woning

verliet. Onderweg naar het bureel voelde inspecteur J.L. zich slechter worden, waarna een ziekenwagen ter plaatse werd gevraagd die haar overbracht naar het ziekenhuis. De verbalisanten vernamen dat L.C. en V.W. geen verklaringen wensten af te leggen nopens bedreigingen met een vuurwapen en zulks uit schrik voor représailles van u die volgens hen in het drugsmilieu zou zitten.

Het Hof van Beroep van Antwerpen d.d. 17.02.2021 oordeelde dat de zoeking in de woning van u en uw partner een onregelmatige zoeking was, zodat het bewijs dat uit de onwettige zoeking voortkwam, namelijk het aangetroffen pistool en munitie, onregelmatig vergaard bewijs was. U werd vrijgesproken voor de feiten van verboden wapendracht en het bezit van munitie als particulier.

Het gegeven dat de feiten van geweld en weerspanning zich voordeden in het kader van een onwettige huiszoeking deed geen afbreuk van de aard en de ernst van de feiten. Het Hof verwees naar de vaststellingen van de politie in het aanvankelijke proces-verbaal waaruit naar voren komt dat u inspecteur J.L. geraakt had op haar hoofd boven het linker oor terwijl ze via de achterdeur de woning verliet en net voor de achterdeur aan diggelen ging, het gebeurtenissenverslag van de dispatching waaruit duidelijk naar voren komt dat de ploeg die ter plaatse was aan de woning van u en uw partner in nood geraakte bij de interventie, het verslag van de spoedopname en de medische attesten op naam van J.L. waaruit haar verwondingen blijken, alsook een werkonbekwaamheid van 23.03.2018 tot en met 01.04.2018.

De feiten getuigen van een gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit en een gebrek aan normbesef. U werd veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf van 10 maanden, de rechter oordeelde dat een autonome probatiestraf of een werkstraf een onvoldoende krachtig maatschappelijk signaal inhield en u onvoldoende zou wijzen op het ontoelaatbare van uw handelen.

Nog steeds had u uw lesje niet geleerd en op 08.03.2021 ontdekten de hulpdiensten, naar aanleiding van een brand in uw huurwoning, een drugslabo in een bijgebouw. Om 10u56 werd door een wandelaar een ontploffing gehoord, om 11u09 meldde de postbode de brand. Naar aanleiding van de tussenkomst van de hulpdiensten werd vastgesteld dat in een houten bijgebouw van de woning een synthetisch drugslabo was gevestigd, gebruikt voor de conversie van een pre-precursor tot een precursor voor de productie van MDMA of methamfetamine en voor de productie van MDMA of methamfetamine via drukmethode. Naast de woning werd een vuilniscontainer aangetroffen, waarin onder meer latexhand-schoenen en kledingstukken die de geur van synthetische drugs verspreidden, werden gevonden. Op de binnenkant van een van de handschoenen werd het DNA van u in een mengprofiel aangetroffen. Op enkele andere zaken werd het DNA van onbekenden aangetroffen. In de tuin waren drie kuilen die de brandweer moest blussen met schuim omdat er voorwerpen of recipiënten inzake de aanmaak van synthetische drugs aanwezig waren. Bij de bluswerken werd een tuinslang aangetroffen gericht op de woning, wat erop wijst dat werd getracht de woning te blussen voor de tussenkomst van de brandweer. Uit een verkennend bodemonderzoek bleek dat zowel de bodem als het grondwater op het terrein vervuild was. Het gaat om verhoogde concentraties van benzeen, 1,2-dichloorethaan, minerale olie, aceton en methanol. Naast de woning bevond zich een door u en uw partner gegraven gracht die diende voor de opslag van vaten chemische producten. Deze gracht had zich gevuld met vervuild (blus)water.

In het kader van de huiszoeking werden in de slaapkamer onder meer een kluis met daarin een machete, een wapengordel met een dolk, een vuurwapen Glock, een reservelader, een zakje losse kogels en een wapengordel met twee messen aangetroffen. De verbalisanten stelden vast dat het vuurwapen Glock geladen was met een volle lader en bijgevolg klaar was voor gebruik. Verder werd een gripzak met een totaalgewicht van 223 gram teruggevonden waarvan de inhoud positief testte op amfetamines. In een briefje van 5 euro werd 1,30 gram amfetamines aangetroffen. In een gripzak werden 71 gekleurde XTC-pillen en meerdere kleine stukjes XTC aangetroffen, in verschillende vormen en kleuren en met verschillende logo's op, alsook 3,50 gram hasj, en een klein flesje met 4,99 gram amfetamines. Daarnaast werden ook 3 afgeknipte rietjes, 2 kleine spiegeltjes en zilverpapier met restanten wit poeder aangetroffen.

Op de dag van de brand haalde u omstreeks 9u30 uw kinderen van school. U en uw partner [C.C.] namen vervolgens de vlucht naar Nederland, waar jullie op 17.03.2021 werden gearresteerd. In het kader van het buurtonderzoek werd aan de politiediensten meegedeeld dat u in de nachten voorafgaand aan de brand regelmatig met uw voertuig over en weer aan het rijden was. Wanneer u in Nederland werd aangetroffen, werden bij u en uw partner zes gsm-toestellen gevonden. Van deze toestellen konden er vier niet worden uitgelezen doordat de toegangscode niet werd meegedeeld. Een van de telefoons was een cryptofoon. Van een van de uitgelezen toestellen vermoedden de verbalisanten dat deze werd leeggemaakt. Ook het ander toestel werd, op enkele contacten en gesprekken van 11.03.2021 na, gewist.

Het staat vast dat de feiten kaderen in activiteiten van een criminele organisatie; derden deden een beroep op u en uw partner om hun drugslabo onder te brengen en daarbij de nodige hand- en spandiensten te leveren. De rechtbank verwijst met betrekking tot het bestaan van de criminele organisatie onder meer naar de betrokkenheid van u en uw partner en meerdere derden, een zekere mate van taakverdeling, een zekere duur in de tijd, het gebruik van listige kunstgrepen om de ontdekking van de feiten te voorkomen en de doelstelling van de vereniging om via de productie van synthetisch drugs een vermogensvoordeel te generen. U werd vrijgesproken van onopzettelijke brandstichting.

Bij de straffoemeting hield het Hof rekening met de aard en zeer grote ernst van de feiten, het georganiseerde karakter van de feiten, de belangrijke rol van u bij de exploitatie van het drugslab in de houten schuur naast de door u gehuurde woning, het grote gevaar voor de volksgezondheid en de omwonenden dat werd gecreëerd door het exploiteren van een drugslabo, het grote winstbejag dat werd nagestreefd, het gegeven dat u op geen enkele wijze stilstond bij het gevaar van synthetische drugs voor de volksgezondheid en de maatschappelijke overlast die met druggebruik die met druggebruik gepaard gaat en uw strafverleden. De rechter was van oordeel dat een mildere straf met geheel of gedeeltelijk probatie-uitstel, zoals gevraagd door u een onvoldoende krachtig maatschappelijk signaal inhield en u onvoldoende zou wijzen op de ontoelaatbaarheid van de feiten.”

Aldus wijst verweerder in de bestreden beslissing op het gegeven dat de correctionele rechtbank van Antwerpen in het vonnis van 13 januari 2016 zelf heeft gesteld dat het gaat om “*ernstige feiten*”, daar drugs de gezondheid van de gebruikers in gevaar brengen en een bron zijn van nieuwe misdrijven. In dit vonnis wordt ook opgemerkt dat verzoeker “*in Nederland gekend [is] voor gelijkaardig feiten en [...] het klaarblijkelijk zijn bedoeling [was] om zijn criminele activiteiten in België voort te zetten*”. Ook het hof van beroep van Antwerpen hield in zijn arrest van 1 juni 2022 rekening met “*de aard en zeer grote ernst van de feiten, het georganiseerde karakter van de feiten, de belangrijke rol van u bij de exploitatie van het drugslab in de houten schuur naast de door u gehuurde woning, het grote gevaar voor de volksgezondheid en de omwonenden dat werd gecreëerd door het exploiteren van een drugslabo, het grote winstbejag dat werd nagestreefd, het gegeven dat u op geen enkele wijze stilstond bij het gevaar van synthetische drugs voor de volksgezondheid en de maatschappelijke overlast die met druggebruik die met druggebruik gepaard gaat en uw strafverleden*”.

Verder in de bestreden beslissing zet verweerder op omstandige wijze uiteen waarom hij van mening is dat de feiten als zeer ernstig dienen te worden beschouwd, gelet op de maatschappelijke impact van de gepleegde misdrijven:

“De feiten zijn zeer ernstig; ze zijn niet alleen schadelijk voor de gebruikers van geproduceerde drugs, maar ook voor de gezondheid en de veiligheid van de samenleving in het algemeen. Ook de grote berg chemisch afval die hiermee gepaard gaat, levert een ernstig gevaar op voor de mens, dier en natuur.

[...]

Wapeninbreuken leiden tot maatschappelijke onveiligheid. Alleen al het tonen van een wapen leidt tot grote angst van degenen die ermee geconfronteerd worden, en voedt daardoor gevoelens van onveiligheid in de samenleving. De aanwezigheid en het gebruik van wapens in de openbare ruimte is een toenemend probleem waardoor het veiligheidsgevoel van heel veel mensen wordt geraakt. Het bezit van wapens leidt vaak tot het daadwerkelijke gebruik daarvan en alle ernstige gevolgen van dien.

De maatschappelijke impact van druggelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk). Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip “ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid” valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: “46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 Oktober 2004

betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van straffbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, biz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 Oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. biz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999. Calfa. C-348/96. Jurispr. biz. 1-11, punt 22. en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67)."

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u reeds 2 veroordelingen door de politierechtbank in verkeerszaken opgelopen hebt (op 15.01.2015 en op 23.11.2020). U werd veroordeeld tot het betalen van boetes, verlies van recht op sturen en het afleggen van alle categorieën van examens. U stuurde zonder drager te zijn van een rijbewijs, in dronken of in soortgelijke staat, was bestuurder bij vluchtmisdrijf met gekwetsten, stuurde zonder onderzoek, zonder dat het voertuig ingeschreven was en zonder autokeuring. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. U gaat volledig voorbij aan de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U beseft bovendien niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en verder aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt."

Verweerder heeft aldus in alle redelijkheid kunnen oordelen dat de door verzoeker gepleegde feiten en zijn persoonlijke gedragingen een voldoende ernst hebben om een beëindiging van het verblijf om ernstige redenen van openbare orde te rechtvaardigen. Hij wees hierbij op de bewoordingen die de strafrechters zelf hebben gebruikt bij het veroordelen van verzoeker, alsook op de (maatschappelijke) impact die de feiten hebben op de samenleving en op mens, dier en natuur. Bovendien heeft verweerder ook terecht gewezen op het gegeven dat het HvJ reeds heeft geoordeeld dat *"de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt*". Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker zich reeds meerdere keren, zowel in België als Nederland, heeft ingelaten met het drugsmilieu en de productie van drugs, waarbij hij ook daadwerkelijk werd veroordeeld voor deelname aan een criminele organisatie. Er dient nogmaals te worden gewezen op het gegeven dat verzoeker de feiten en de (definitieve) veroordelingen niet betwist. Verzoeker kan dan ook niet voorhouden dat verweerder niet of onvoldoende heeft onderbouwd dat er in zijn geval sprake is van *"ernstige redenen van openbare orde"* en niet louter van gewone *"redenen van openbare orde"*. Evenmin toont hij aan dat verweerder op onzorgvuldige of kennelijke onredelijke wijze tot deze beoordeling is gekomen.

2.8. Verzoeker geeft in tweede instantie aan specifiek te betwisten dat er nog sprake is van een actuele bedreiging voor de openbare orde. Hij stelt dat het hebben gepleegd van strafrechtelijke feiten op zich onvoldoende is om te spreken van een reële, actuele en ernstige bedreiging voor de openbare orde. Hij betoogt dat er immers een daadwerkelijke en vastgestelde kans moet bestaan dat het individu opnieuw strafrechtelijke daden zou begaan en een louter hypothetische kans niet volstaat. Hij is aldus van mening dat er een risico op recidive moet bestaan vooraleer het risico voor de openbare orde ook als actueel kan worden beschouwd. Hij betoogt dat in de bestreden beslissing niet wordt aangetoond dat hij actueel een werkelijk gevaar vormt voor de openbare orde. Hij stelt dat hij spijt heeft van zijn daden en vanuit de gevangenis werkt aan zijn reklassering. Hij wijst erop dat hij geen (disciplinaire) problemen heeft in de gevangenis en dat hij al meerdere uitgaansvergunningen heeft verkregen, alsook penitentiaire verloven heeft gehad, die telkens probleemloos verliepen. Volgens verzoeker is hiermee onvoldoende rekening gehouden. Hij wijst ook op een verslag van de *"Psychosociale Dienst PI Beveren"* van oktober 2022 waaruit volgens hem blijkt dat de kans op recidive niet hoog is en dat hij zich kan gedragen naar de regels van de maatschappij. Hij benadrukt verder dat hij al het nodige doet om zijn schulden af te lossen en dat dit ook in zijn voordeel pleit. Hij betoogt dat in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met de *"zienswijze van mensen die [hem] dagdagelijks [...] opvolgen"*, minstens dat het niet duidelijk is waarom verweerder tot een volledig andere conclusie is gekomen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker reeds meerdere strafrechtelijke veroordelingen heeft opgelopen in België, eenmaal voor het inrichten van een cannabisplantage, eenmaal voor geweld en weerspanning ten aanzien van de politie en eenmaal voor het onderbrengen van een drugslabo. Het is ook niet betwist dat verzoeker in Nederland reeds stond gekend voor drugsmisdriven. Een laatste keer werd verzoeker op 1 juni 2022 veroordeeld door het hof van beroep van Antwerpen tot een definitieve gevangenisstraf van zes jaar voor feiten die werden gepleegd in de periode van 29 februari 2020 tot 9 maart 2021. Verzoeker bevindt zich momenteel in de gevangenis, waarbij zijn strafeinde pas is voorzien voor 17 juni 2027. Er is aldus duidelijk sprake van het herhaaldelijk plegen van strafbare feiten en van een zeer recente veroordeling die verzoeker nog steeds uitzit en recente feiten van tweeënhalf jaar geleden. Daarnaast wijst de Raad er op dat uit de bestreden beslissing – zoals reeds werd vastgesteld – duidelijk blijkt dat het gaat om ernstige feiten die een grote (maatschappelijke) impact hebben op de samenleving en op mens, dier en natuur. Alleen al uit deze vaststellingen kan in alle redelijkheid een actueel gevaar voor de openbare orde worden afgeleid.

Verweerder heeft ook concreet gemotiveerd omtrent het actueel karakter van het gevaar voor de openbare orde en de kans op recidive. Zo stelt hij vast dat verzoeker geen rekening hield met alle neveneffecten van de gepleegde (drugs)feiten en enkel handelde uit snel en persoonlijk winstbejag. Gelet op het zeer lucratief karakter van de verkoop van drugs en gelet op het strafrechtelijk verleden van verzoeker, concludeert verweerder dat het gevaar op recidive zonder meer aanwezig is. Hij wijst tevens op de gevaarlijke ingesteldheid van verzoeker, gelet op het gegeven dat hij in het bezit was van meerdere wapens.

In de bestreden beslissing wordt ook verwezen naar het feit dat het verzoek tot elektronisch toezicht door de strafuitvoeringsrechtbank van Gent op 12 december 2022 werd afgewezen, waarbij deze recht-bank verwees naar het risico op het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten. Verweerder citeert uit deze beslissing: *“Er wordt bij de heer [K.] een antisociale persoonlijkheid weerhouden. Hij is rationeel, maakt doelbewuste keuzes, heeft een afkeer voor verveling en is steeds op zoek naar sensaties en uitdagingen en durft daarbij ook risico's te nemen. Het risico op nieuwe strafbare feiten kan niet uitgesloten worden en wordt groter als hij in geldnood komt. Zijn contacten met het drugmilieu, waar snel geldgewin een onderdeel van is zijn een faciliterende factor.”*

Waar verzoeker stelt dat verweerder geen rekening heeft gehouden met zijn specifieke situatie en met zijn goed gedrag in de gevangenis, namelijk dat hij geen disciplinaire problemen heeft gehad, meerdere keren een uitgangsvergunning en penitentiair verlof heeft verkregen en hij zijn schulden en de penitentiare boetes aflost, wijst de Raad erop dat verzoeker de kans heeft gehad om alle nuttige informatie en stukken, voor het nemen van de bestreden beslissing, over te maken aan verweerder. Uit het administratief dossier blijkt ook dat hij hiervan gebruik heeft gemaakt. Hij heeft op 3 april 2023 een vragenlijst inzake het hoorrecht ingevuld en heeft deze, samen met meerdere stukken, via zijn raads-man laten overmaken aan het bestuur door middel van een mail van 4 april 2023. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt in zijn middel, blijkt uit een simpele lezing van de bestreden beslissing dat verweerder wel degelijk met al deze elementen rekening heeft gehouden. Zo motiveerde verweerder immers als volgt:

“U stelde in een schrijven dat u toevoegde aan het hoorrecht o.a. dat u beseft dat u als vader en als man “de plank finaal” hebt “misgeslagen” en dat u nooit meer een misstap kan en mag maken. U legt volgens uw eigen verklaringen in de gevangenis een onbesproken parcours af en houdt u weg van de massa. Dat u zich correct gedraagt in de gevangenis, een periode waarin u onder een strenge overheidscontrole staat en de vrijheid om uw eigen gedrag te bepalen aan ernstige beperkingen heeft onderworpen, houdt niet in dat u eens u in vrijheid wordt gesteld, dergelijk gedrag zal blijven volhouden. Eerdere veroordelingen hebben u niet weerhouden van het plegen van nieuwe feiten. U heeft al meermaals de “plank misgeslagen” maar u paste uw gedrag niet aan, u bleef misstappen begaan. Ondanks uw bewering ditmaal te beseffen dat u geen misstappen meer kan begaan, kan een risico op recidive niet uitgesloten worden.

U stelde inmiddels 3 uitgaansvergunningen en 10 penitentiare verloven gehad te hebben. Het feit dat u reeds uitgaansvergunningen (3) en penitentiair verlof (9) verkregen hebt die schijnbaar zonder problemen verlopen zijn, wil echter geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen en penitentiair verlof daar enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen. Uitgaansvergunningen zijn normaal gezien ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen te recidiveren.

U legde een arbeidscontract voor onbepaalde duur bij [H.I.] in Burcht voor. Zoals reeds vermeld, pleegde u de feiten met het oog op gemakkelijk geldgewin. Gelet op uw ingesteldheid, uw antisociale persoonlijkheid, toont u door het voorleggen van een werkcontract niet aan dat u zich in de toekomst wel zal houden aan de Belgische reglementeringen en geen gevaar meer zal vormen voor de openbare veiligheid.

U stelt in Nederland niets meer te zoeken te hebben, wil graag in België verder gaan met uw re-integratietraject, en meewerken aan de afbetalingen van uw schulden (punt 16). U legde rekening-uittreksels voor van afbetalingen. Uit het aflossen van uw schulden, penale boeten blijkt onvoldoende een werkelijk schuldinzicht. Het is een verplichting penale boeten, gerechtskosten en burgerlijke partijen af te betalen en het is dan ook niet meer dan normaal dat u dat doet. Bovendien kan u uw schulden ook afbetalen vanuit Nederland.

Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De vaststelling dat u reeds meermaals voor gelijkaardige feiten veroordeeld werd, wijst er voorts op dat u geen lessen trok uit eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden voor de maatschappij criminele ingesteldheid voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Overwegende het bijzonder winstgevend en georganiseerde karakter van de drugshandel, bestaat er een reëel en actueel risico voor de openbare orde. Bovendien verhoogt de aanmaak van synthetisch drugs, de verspreiding en het gebruik in het bijzonder, aanzienlijk het risico op een overdosis, met de dood als gevolg.

De maatschappij dient beschermd te worden tegen de verspreiding van illegale drugs en tegen diegenen die verantwoordelijk zijn voor de verspreiding ervan. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.”

Door louter opnieuw te wijzen op zijn gedrag in de gevangenis, de verkregen uitgaansvergunningen en penitentiaire verlopen, het aflossen van de schulden en de reclassering die hij beoogt vanuit de gevangenis, of zijn spijt te betuigen, toont verzoeker geenszins aan dat verweerder op onzorgvuldige of op kennelijk onredelijke wijze tot zijn beoordeling is gekomen. Het gegeven dat verzoeker van mening is dat het “niet opgaat” om te stellen dat “een dergelijk gedrag” tijdens de verkregen uitgaansvergunningen en penitentiair verlopen normaal is en in het eigen belang is, doet geen afbreuk aan de eigenlijke motieven. Het komt niet kennelijk onredelijk over om te stellen dat het in verzoekers eigen belang is om zich te gedragen in de gevangenis en zich te houden aan de strikte voorwaarden bij het sporadisch verlaten ervan, maar dat hiermee het actuele en ernstige gevaar dat van verzoekers persoonlijke gedragingen uitgaat voor de openbare orde en het vastgestelde risico op recidive indien verzoeker opnieuw als vrij man deel kan uitmaken van de samenleving nog niet worden weggenomen.

In zoverre verzoeker verwijst naar het verslag van de “Psychosociale Dienst PI Beveren” van oktober 2022, stelt de Raad allereerst vast dat noch uit het administratief dossier noch uit de bestreden beslissing waarin de door verzoeker in het kader van het horen voorgelegde stukken worden opgesomd blijkt dat hij dit stuk overmaakte aan het bestuur voor het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker betwist in zijn verzoekschrift ook niet dat de in deze beslissing vermelde stukken de enige zijn die hij heeft voorgelegd. Het kan verweerder dan ook niet met goed gevolg worden tegengeworpen dat hij geen rekening heeft gehouden met een stuk dat hem niet ter kennis werd gebracht. Het komt niet toe aan de Raad om dit stuk in de plaats van het bevoegde bestuur te beoordelen. Daarenboven wijst de Raad erop dat verweerder wel rekening heeft gehouden met de beslissing van de strafuitvoerings-rechtbank van 12 december 2022, die zich in het administratief dossier bevindt. Uit het door verzoeker aan zijn verzoekschrift gevoegde stuk, namelijk het verslag van oktober 2022, blijkt dat dit werd opgemaakt in het kader van het verzoek om elektronisch toezicht. Dit is het verzoek dat door de strafuitvoeringsrechtbank op 12 december 2022 werd geweigerd, omwille van “het risico op het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten als tegenaanwijzing”. Verzoeker gaat er met zijn kritiek ook aan voorbij dat uit het gehele verslag dat hij voorlegt blijkt dat er een negatief advies werd opgesteld aangaande het elektronisch toezicht en hierin het risico op recidive niet volledig wordt uitgesloten, meer bepaald op langere termijn en wanneer verzoeker opnieuw geldnood ervaart.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, maakt verzoeker niet aannemelijk dat *“het niet duidelijk”* is waarom verweerder in de bestreden beslissing concludeert dat hij een werkelijk, ernstig én actueel gevaar vormt voor de openbare orde. Integendeel, in de bestreden beslissing wordt meermaals terecht gewezen op verzoekers persoonlijke gedragingen en zijn omstandig strafverleden waaruit in alle redelijkheid een risico op recidive kan worden afgeleid. Verzoeker kan evenmin overtuigen dat verweerder in dit verband geen zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd waarbij hij rekening hield met de door hem tijdens het horen aangebrachte gegevens en stukken.

2.9. Gelet op wat voorafgaat, kan verzoeker niet overtuigen dat verweerder op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat zijn persoonlijke gedragingen een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormen voor een fundamenteel belang van de samenleving en deze rechtvaardigen, meer zelfs het noodzakelijk maken, dat een einde wordt gesteld aan zijn verblijf. Hij maakt niet aannemelijk dat enig concreet gegeven dat zijn persoonlijke situatie kenmerkt onterecht niet of onvoldoende in rekening is gebracht.

2.10. In derde instantie geeft verzoeker aan dat volgens hem de (ernstige) redenen van openbare orde niet correct zijn afgewogen ten opzichte van zijn gezins- en persoonlijke belangen.

In dit verband voorziet artikel 44bis, § 4 van de Vreemdelingenwet dat bij de beslissing tot beëindiging van het verblijf ook rekening moet worden gehouden met de duur van het verblijf in België, de leeftijd, de gezondheidstoestand, de gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie in België en de mate waarin er nog banden zijn met het land van oorsprong.

Artikel 45, § 2 van de Vreemdelingenwet onderlijnt in die zin ook dat de in artikel 44bis van deze wet bedoelde beslissingen *“in overeenstemming [moeten] zijn met het evenredigheidsbeginsel”*.

De wetgever wees hiermee op het belang van een belangenafweging, waarbij moet worden gelet op de bescherming van artikel 8 van het EVRM (*Parl. St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p. 18*). De verdere kritiek van verzoeker wordt dan ook mede beoordeeld in het licht van de bepalingen van het eveneens geschonden geachte artikel 8 van het EVRM.

2.11. Voormelde verdragsbepaling luidt als volgt:

“1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven is niet absoluut. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om hierbij de binnenkomst en het verblijf van niet-onder-danen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van verblijf, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en/of gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen.

Binnen de grenzen gesteld door artikel 8, tweede lid van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze is geïnspireerd door één of meerdere van de in deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een *'fair balance'* moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie, enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde, anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, zoals in casu, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden moeten leiden bij het maken van een billijke belangenafweging, namelijk de zogenaamde Boultif/Üner-criteria (EHRM 2 augustus 2001, Boultif/Zwitserland, § 48; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), §§ 57 en 58).

Het betreft:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband;
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit de relatie en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de (huwelijks)partner zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarnaar deze wordt uitgewezen;
- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die zij waarschijnlijk zullen ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;
- (10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van deze criteria moet worden gehecht, varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 70).

2.12. Het wordt in casu niet betwist dat verzoeker een privé- en gezinsleven heeft in België en dat de beëindiging van zijn verblijf een inmenging vormt in de uitoefening van zijn recht op een privé- en gezinsleven (cf. EHRM 15 november 2012, nr. 52873/09, Shala/Zwitserland, § 40; EHRM 11 juni 2013, nr. 52166/09, Hasanbasic/Zwitserland, § 49; EHRM 25 maart 2014, nr. 2607/08, Palanci/ Zwitserland, § 53; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 47). Deze inmenging dient door de Raad te worden getoetst aan het tweede lid van artikel 8 van het EVRM.

2.13. Uit de bestreden beslissing volgt dat het verblijf van verzoeker wordt beëindigd op grond van artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing heeft aldus een wettelijke basis, wat niet ter discussie staat. Het is verder niet betwistbaar dat zij een legitiem doel nastreeft, met name de bescherming van de openbare orde en de preventie van strafbare feiten. De inmenging in het gezins- en privéleven van verzoeker voldoet bijgevolg aan de formele voorwaarden bepaald in artikel 8, tweede lid van het EVRM.

2.14. Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging wordt gerechtvaardigd door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51 en 53). Dit vereist dat verweerder een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van verzoeker en diens gezin enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde anderzijds.

2.15. Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing disproportioneel ingrijpt in zijn privé- en gezinsleven en dat verweerder er niet in is geslaagd in dit verband een zorgvuldige en redelijke afweging te maken. Hij betoogt dat er geen grondig onderzoek heeft plaatsgevonden naar zijn situatie. Hij wijst op de aanwezigheid in België van zijn Belgische wettelijk samenwonende partner en zijn kind dat eveneens wettig verblijf heeft in België. Hij stelt nog dat hij jarenlang in België heeft gewoond en gewerkt, dat hij geen banden meer heeft met Nederland en dat hij opnieuw in dienst kan treden bij zijn werkgever. Hij is van mening dat verweerder disproportioneel veel gewicht geeft aan het publieke belang en zijn persoonlijke belangen niet correct heeft afgewogen.

2.16. Uit wat voorafgaat, blijkt reeds dat verweerder kon oordelen dat verzoeker gelet op zijn persoon-lijke gedragingen een werkelijke, ernstige en actuele bedreiging vormt voor de openbare orde.

2.17. De Raad stelt verder vast dat een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat verweerder met al de door verzoeker ingeroepen elementen van een gezins- en privéleven rekening heeft gehouden. Zo wordt in deze beslissing gemotiveerd als volgt:

“U verklaarde dat u in België wenste te leven en dat u hier reeds een netwerk had opgebouwd. U voegde eraan toe dat uw dochter [K.G.] geboren op [xx.xx.2012] nog in België woont. U verklaarde dat u wettelijk samenwoont met uw vriendin [C.C.] en dat u kan gaan werken bij de firma Hertsens Infra als u vrijkomt.

U vulde op 03.04.2023 de vragenlijst hoorrecht in. U verklaarde dat uw moedertaal Nederlands is; dat u Engels kan lezen en of schrijven en dat u Duits kan spreken en lezen: dat u in België verblijft sinds 01.03.2012; dat u in het bezit bent van een (verlopen) E+ kaart bij de griffie van de gevangenis van Beveren; dat u geen ziekte hebt die u belemmert om te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was op het adres [...]; dat u een wettelijke samenwoning hebt met [C.C.] [...] thans verblijvende te Sint- Niklaas en dat u een relatie met haar hebt sedert 01.07.2014; dat u familie hebt in België: een dochter, [K.G.] [xx.xx.2012 te ...] en dat zij woont bij uw ex-vrouw [S.A.] te [...] en uw schoonmoeder; dat u probeert maandelijkse alimentatie te betalen; dat u niet getrouwd bent en geen duurzame relatie hebt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat uw ouders en uw broer in Nederland verblijven, maar dat u hun adres niet kent en dat uw zus in Duitsland verblijft maar dat u het adres niet kent; dat u nog een minderjarige zoon in Nederland hebt [K.L.] [xx.xx.2009 te ...]; dat u uw schooltraject in Nederland hebt afgewerkt; dat u 15 jaar in Nederland als zelfstandige ondernemer gewerkt hebt voor grond-sloop en straatwerken; dat u 5 jaar bodyguard/beveiliging in Nederland hebt gevolgd: dat u 9 jaar schipper was in België; dat u een bedrijf had in België: [...] (opgericht in 2014); dat u onmiddellijk kan gaan werken, dat u een werkaanbieding hebt; dat u reeds opgesloten/veroordeeld bent geweest in Nederland en ook in België; dat uw schulden worden afbetaald; dat u redenen hebt waarom u niet wil terug keren naar uw land van herkomst dat uw partner geld naar u stort en dat uw partner werkt. U stelde “Ik heb 01.03.2023 Nederland achter mij gelaten, ik ben mijn leven verder op gaan bouwen in België. Eerst met mijn ex-vrouw en zoon in Zandhoven en daarna is mijn dochter geboren in Malle. Ik had een evenementenbureau gestart met RIB varen, Powerbootvaren, Helikoptervliegen, Segwaytours en aangevuld met een BBQ. Dit vond ik er erg leuk om te doen. Na mijn scheiding bleef ik met de kinderen achter in Zandhoven. Ik wilde serieus verder met mijn bedrijf en heb me aangesloten bij een businessclub BNI. Daar moest ik trainingen volgen en zo heb ik mijn vrouw ontmoet, [C.C.]. Wij zijn samen met het bedrijf verder gegaan, maar al vroeg in onze relatie raakte ik gedetineerd omdat de politie sporen aantrof van een ontmantelde plantage in mijn bedrijfspand. Ik was dat al eigenhandig gestopt, ik wilde verder met [C.], ons bedrijf en kon het risico niet lopen i.v.m. de kids. Ik raakte de kinderen kwijt en die gingen naar hun moeder, daarnaast bleven we met een enorme schuld achter. We konden een huis huren in Kapellen, kleiner en goedkoper. We zijn de schulden gaan afbetalen en de kinderen kwamen terug bij ons wonen. De kinderen gingen in Kapellen naar school, ze waren altijd op tijd. huiswerk gemaakt en mijn zoon mocht een klas overslaan, die hij eerder bij zijn moeder had laten zitten. We hadden een goed en gezond gezinsleven, met onze beesten midden in de natuur. Toen kwam Corona, de schulden stapelden weer op en de evenementen lagen stil. Ik heb een hele foute beslissing genomen door een gedeelte voor opslag te verhuren om zo extra geld te genereren om een doorstart te maken met het bedrijf. Door de brand is werkelijk alles verwoest, we hebben helemaal niets meer. anders dan elkaar. Mijn vrouw is hard aan het werk om aan alle afbetalingen te voldoen. Ik besef donders goed dat ik als vader en als man zijnde de plank finaal heb misgeslagen en dat ik nooit meer een misstap kan en mag maken. Ik leg hier een onbesproken parcours af en hou mij weg bij de massa. Ik heb inmiddels 3 PV's en 10 PV's gehad en heb een voltijds contract voor onbepaalde duur bij [H.I.] in Burcht mogen tekenen. In Nederland heb ik niets meer te zoeken en wil graag hier in België verder met mijn re-integratie traject, mee werken aan afbetalingen en de man en vader zijn die ik hoor te zijn.” (vraag 16)

[...]

Op 28.03.2012 werd te Zandhoven uw wettelijke samenwoning met [S.A.J.] (geboren op [...] te [...], Nederlandse nationaliteit EU+ kaart geldig tot 24.10.2032) geregistreerd. Op 01.08.2014 werd de wettelijke samenwoning in onderlinge overeenkomst stopgezet te Zandhoven. Mevrouw komt u niet bezoeken in de gevangenis. Onderhavige beslissing vormt geen schending van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) ten opzichte van uw ex-partner.

Uit deze relatie zijn twee kinderen geboren: [K.L.] (geboren op [xx.xx.2009] te [...], Nederlandse nationaliteit, afgeschreven naar Nederland) en [K.G.] (geboren op [xx.xx.2012] te [...], Nederlandse nationaliteit, Bew. I kid. geldig tot 29.08.2023). Uw kinderen werden op 20.01.2015, enkele maanden na het beëindigen van de wettelijke samenwoning, ingeschreven op het adres van hun moeder.

Uw zoon [K.L.] werd op 24.10.2022 uit de registers afgeschreven naar Nederland. Uw zoon bezoekt u sporadisch en steeds virtueel in de gevangenis. U verklaarde in uw hoorrecht dat uw zoon in Nederland woont. Het gezinsleven tussen u en uw zoon, wordt door onderhavige beslissing niet aangetast, aangezien uw zoon in Nederland verblijft.

Uw dochter [K.G.] staat nog steeds ingeschreven in de Belgische registers en dit nog steeds op het adres van haar moeder. Uw dochter bezoekt u sporadisch en steeds virtueel in de gevangenis.

U stelde dat u de kinderen kwijtraakte na uw eerste veroordeling, dat zij bij hun moeder gingen wonen en dat u achterbleef met een enorme schuld. U kon een huis huren in Kapellen en de kinderen kwamen volgens uw verklaringen terug bij u wonen en gingen naar school in Kapellen. U stelde dat u een goed en gezond gezinsleven had. U stelt dat u heden probeert maandelijks alimentatiegeld te betalen. Uit de voorgelegde rekeninguittreksels kan niet opgemaakt worden of u effectief het alimentatiegeld betaalt.

Het wordt niet betwist dat u zich kan beroepen op een familie- en gezinsleven in de zin van het artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) met uw kinderen.

U zit sinds 30.06.2021 ononderbroken in de gevangenis en u heeft 3 uitgaansvergunningen en 9 penitentiaire verloven gekend. U bevindt zich in een strafcategorie van 5 tot 7 jaar. Uw strafeinde is voorzien voor 17.06.2027. Uw dochter is reeds gewend aan uw afwezigheid thuis, het ontbreken van een normaal gezinsleven met u en aan contacten in een vooral gecontroleerde setting met u waardoor uw vertrek uit België (eens u aan justitie voldaan heeft) niet dezelfde ontwrichtende impact op haar leven zou hebben als de uitwijzing van een ouder die effectief samenwoont met zijn kinderen. Uw dochter heeft verblijfsrecht in België, kan België dus vrijelijk in en uitreizen (al dan niet in het gezelschap een volwassene) en indien zij dit wenst kan zij u na uw vrijstelling uit de gevangenis al dan niet tijdens de schoolvakanties bezoeken in Nederland. Uit niks blijkt dat contact via telefoon en of internet vanuit het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Dat het contact met uw dochter moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen te wijten aan uw eigen misdadig gedrag. U kan financieel voor uw kinderen blijven instaan door het betalen van alimentatiegeld vanuit de plaats waar u zich zal vestigen.

Hoe dan ook, hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (nietontvankelijkheidsbeslissing)). Uit hetgeen supra besproken werd, blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die de beëindiging van uw verblijf noodzakelijk maken.

U stelt sinds 01.07.2014 een duurzame relatie te hebben met [C.C.] (geboren op [...] te [...], Belgische nationaliteit). Op 23.03.2015 werd te Zandhoven uw wettelijke samenwoning met [C.C.] geregistreerd. U ontvangt reeds sinds uw eerste opsluiting in de gevangenis (ongestoord) bezoek van haar; Uit het arrest d.d. 02.12.2021 blijkt dat mevrouw [C.C.] voor haar aandeel in de feiten veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel voor een termijn van 5 jaar uitgezonderd het reeds ondergedane gedeelte in voorhechtenis. Dat mevrouw niet op de hoogte geweest zou zijn van wat er zich afspeelde in het houten bijgebouw werd door de rechter als volstrekt ongeloofwaardig gezien. Minstens heeft zij wetens en willens noodzakelijk hulp geleverd aan de feiten door een ruimte te verschaffen voor de exploitatie van een drugslabo op het terrein dat zij (samen met u) huurde. Verder leefde zij mee van de inkomsten die via de criminele activiteiten waren gegenereerd. Bovendien werd zij (samen met u) op d.d. 17.02.2021 veroordeeld tot een werkstraf van 100 uur voor feiten van weerspanningheid ten aanzien van een agent drager van de openbare macht, namelijk ten aanzien van 2 inspecteurs.

Er kan, gezien haar veroordelingen in dezelfde zaken als u, hoe dan ook niet betwist worden dat mevrouw op de hoogte was van uw illegale activiteiten. Zij diende dan ook te beseffen dat dit mogelijk gevolgen zou hebben voor jullie gezinsleven in België.

Mevrouw [C.C.] bezit de Belgische nationaliteit, desondanks zou zij ervoor kunnen kiezen om zich te vestigen in Nederland om daar jullie gezinsleven verder te zetten. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat er onoverkomelijke hinderpalen zouden bestaan die de voortzetting van deze relatie buiten België verhinderen, evenmin blijkt dat deze relatie enkel in België verder gezet zou kunnen worden. Zoals reeds vermeld, haalde u op de dag van de brand (08.03.2021) omstreeks 9u30 uw kinderen op van school. U en uw partner [C.C.] namen vervolgens met de kinderen de vlucht naar Nederland, waar jullie op 17.03.2021 werden gearresteerd. Het feit dat jullie vluchtten naar Nederland, wijst toch op bindingen met dat land. Mevrouw kent de taal en kan haar familie in België blijven bezoeken. Er ligt ook geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat zij geen werk zou kunnen vinden in Nederland, noch een stuk waaruit blijkt dat zij reeds recht op verblijf aanvraag in Nederland en dat haar dit geweigerd werd. Uiteraard zou mevrouw ervoor kunnen kiezen in België te blijven (gezien de arbeidsovereenkomst die u voorlegde van mevrouw) en contact met u onderhouden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Nederland. Zij kan België immers vrijelijk in- en uitreizen. Dat het uitbouwen van een gezinsleven in de toekomst bemoeilijkt zou worden door een beëindiging van uw verblijf in België is enkel en alleen te wijten aan uw volgehouden crimineel gedrag en het gevaar dat daardoor van u uitgaat.

De bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten, rechtvaardigen een inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van het gezinsleven. U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Voor de volledigheid dient opgemerkt te worden dat uw schoonmoeder in een e-mail verklaarde dat zij u aanvaard heeft binnen haar gezin en dat u behoort tot de familie en dat zij hoopte dat u uw straf in België kon uitzitten. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen volwassen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie blijkt. Geen van beiden werd aangetoond. Het gegeven dat uw recht op verblijf beëindigd wordt, houdt niet in dat u onmiddellijk uit het land verwijderd zal worden: u heeft immers nog niet voldaan aan justitie. Voor al uw (schoon)familieleden met recht op verblijf in België geldt dat zij contact met u kunnen onderhouden middels (korte) bezoeken, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen, en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit België steunen, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen. Tevens dient opgemerkt te worden dat onderhavige beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijfsrecht in België, uit de beslissing vloeit niet voort dat u uw straf niet langer in België kan uitzitten.

U heeft door uw persoonlijk gedrag een ernstige aanslag gepleegd op de openbare orde. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

+++

Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)-relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België.

Uit het administratief dossier blijkt dat u op 01.03.2012 op 37-jarige leeftijd, aangekomen bent in België. Momenteel bent u 47 jaar oud. Sinds 30.06.2021 zit u in een gevangenisstraf uit voor zware drugsfeiten. Uit het strafdossier blijkt dat u ook in Nederland gekend stond voor drugsfeiten. 2 jaar nadat u legaal verblijf kreeg in België was u reeds inbreuken op de drugwetgeving aan het plegen.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelde. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd en u aan justitie voldaan heeft, België verlaat. Het grootste deel van uw leven bracht u buiten België door. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt

van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken.

U stelde als schipper gewerkt te hebben in België en een evenementenbureau gestart te hebben met Ribvaren/powerbootvaren, Helikoptervliegen Segwaytours aangevuld met een BBQ. U verklaarde dat door Corona, de schulden zich opstapelden en de evenementen stillagen. U wilde extra geld genereren om een doorstart te maken met het bedrijf. Uit Dolsis blijkt dat u enkel tussen 01.04.2012 tot 28.05.2018 officieel als zelfstandige was aangesloten bij een sociale 8 verkiezingskas. Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gepleegde feiten tonen een hunker naar snel winstbejag. U bent 47 jaar en bij strafeinde zal u 51 jaar oud zijn. Er liggen geen stukken voor dat u in Nederland of daar waar u zich zou vestigen geen tewerkstelling zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te voorzien. U stelde ook in Nederland gewerkt te hebben (15 jaar grond-, sloop- en straatwerken als zelfstandig ondernemer en 5 jaar bodygard/beveiliging in Nederland).

De gedragingen die aan uw stafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. U stelt geen medische problemen te hebben die u belemmeren om te reizen.

U heeft niet aangetoond dat u of iemand van uw familie dermate ernstige gezondheidsproblemen heeft dat deze onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden."

Uit wat voorafgaat, blijkt dat een concrete beoordeling en belangenafweging hebben plaatsgevonden tussen de vastgestelde ernstige redenen van openbare orde en verzoekers persoonlijke en familiale belangen. Hierbij werden de verschillende door verzoeker aangebrachte gegevens in rekening gebracht. Er werd rekening gehouden met de duur van het verblijf van verzoeker in België, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in België en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong. Een lichtzinnige beoordeling kan geenszins worden vastgesteld. Voormelde motieven wijzen er integendeel op dat verweerder oog heeft gehad voor de verschillende elementen die verzoekers situatie kenmerken. Verzoeker kan zich in dit verband ook niet beperken tot het louter herhalen van de aangebrachte elementen, maar dient met concrete argumenten aan te tonen dat verweerder onzorgvuldig of kennelijk onredelijk handelde of dat de bestreden beslissing disproportioneel ingrijpt in zijn persoonlijke en familiale belangen.

2.18. Verzoeker wijst erop dat hij sinds 2014 in België wettelijk samenwoont met zijn Belgische partner en dat ook zijn minderjarige dochter op legale wijze in België verblijft. Hij wijst op het hoger belang van het kind en stelt dat rekening moet worden gehouden met het belang en het welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling.

De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn kritiek geen rekening houdt met de eigenlijke motieven en afweging in de bestreden beslissing en dat hij nalaat concrete elementen inzake zijn gezinsleven in België of de belangen van zijn dochter naar voren te brengen.

Verweerder heeft in de bestreden beslissing uitgebreid gemotiveerd inzake verzoekers dochter die in België bij haar moeder woont. Hij wijst erop dat verzoekers dochter het reeds gewend is dat verzoeker afwezig is, waardoor het ontbreken van een normaal gezinsleven niet dezelfde ontwrichtende impact op haar leven zou hebben als de uitwijzing van een ouder die effectief samenwoont met zijn kinderen. Hij stelt dat de dochter de Nederlandse nationaliteit heeft, maar verblijfsrecht heeft in België, waardoor zij vrijelijk kan in- en uitreizen tussen Nederland en België. Verzoeker toont niet aan dat zijn dochter hem niet op regelmatige tijdstippen kan komen bezoeken in Nederland. Bovendien kunnen de contacten in de

tussentijd ook worden onderhouden via de moderne communicatiemiddelen. Verweerder wijst er nog op dat het gegeven dat het contact tussen verzoeker en zijn dochter mogelijk moeilijker zal verlopen enkel en alleen een gevolg is van het misdadig gedrag van verzoeker zelf. Verzoeker toont met zijn summiere kritiek niet aan met welke elementen verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden en maakt niet aannemelijk dat hij op kennelijk onredelijk of op onzorgvuldige wijze is gekomen tot de beoordeling dat verzoekers belangen niet opwegen tegen de maatschappelijke belangen, waaronder de bescherming van de openbare orde. Hij toont niet aan dat het hoger belang van zijn dochter wordt miskend door de bestreden beslissing. In tegenstelling tot wat verzoeker poneert in zijn middel is er geen sprake van dat zijn dochter als gevolg van de bestreden beslissing zal worden “overgebracht” naar Nederland.

Wat betreft verzoekers partner die de Belgische nationaliteit heeft, wordt in de bestreden beslissing allereerst opgemerkt dat zij in het arrest van 2 december 2021 mede strafrechtelijk werd veroordeeld voor haar aandeel in de gepleegde feiten. De strafrechter wees erop dat het volstrekt ongeloofwaardig is dat verzoekers partner niet op de hoogte was van wat er zich afspeelde in het houten bijgebouw, minstens heeft zij wetens en willens noodzakelijke hulp geleverd aan de feiten door een ruimte te verschaffen aan verzoeker voor het plegen van de feiten. Bovendien leefde zij mee van de inkomsten die via de criminele activiteiten werden gegenereerd. Verweerder stelt in de bestreden beslissing dan ook dat zij diende te beseffen dat deze criminele activiteiten gevolgen zouden hebben voor het gezins-leven in België. Hij wijst erop dat de partner ervoor zou kunnen kiezen om zich te vestigen in Nederland om daar met verzoeker hun gezinsleven voort te zetten. Verzoeker gaat hier niet op in en brengt geen (onoverkomelijke) hinderpalen bij die de voortzetting van de relatie buiten België zouden verhinderen. Verweerder wijst er trouwens ook op dat verzoekers partner zekere bindingen heeft met Nederland, de taal kent en gemakkelijk haar familie in België kan blijven bezoeken. Er liggen volgens hem geen elementen voor waaruit blijkt dat de partner geen werk kan vinden in Nederland of dat haar een verblijf in Nederland reeds werd geweigerd. Verzoekers partner kan, zo vervolgt verweerder, ook kiezen om in België te blijven en contact te onderhouden met verzoeker via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Nederland. Het gegeven dat het uitbouwen van het gezinsleven moeilijker word door de beëindiging van verzoekers verblijf in België is, zo benadrukt verweerder andermaal, enkel en alleen te wijzen aan zijn volgehouden crimineel gedrag en het gevaar dat van hem uitgaat. Verweerder concludeert dat de bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten de inmenging in het gezinsleven van verzoeker rechtvaardigen. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit verzoekers gedrag voortvloeit is volgens hem zodanig dat de familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Het loutere gegeven dat verzoeker niet akkoord gaat met verweerders afweging kan geen afbreuk doen aan de beoordeling.

Verzoeker toont niet aan dat zijn familiale belangen in België op onzorgvuldige dan wel kennelijk onredelijke wijze zijn beoordeeld of dat de bestreden beslissing hierop disproportioneel ingrijpt.

2.19. Inzake het privéleven in België, dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist, is verzoeker verder van mening dat ook deze afweging disproportioneel is. Verweerder concludeert echter dat de bescherming van de openbare orde zwaarder doorweegt dan de privébelangen die verzoeker kan doen gelden. Verzoeker toont niet aan dat de beoordeling niet voldoende grondig is gebeurd of dat enig concreet element onterecht niet in rekening is gebracht. Hij komt niet verder dan het andermaal wijzen op zijn jarenlang verblijf in België, zijn eerdere economische activiteiten in dit land en het gegeven dat hij na zijn vrijlating opnieuw kan werken, elementen die in rekening zijn gebracht. Hij beperkt zich verder tot een blote bewering geen banden meer te hebben met Nederland, terwijl hij de motivering in de bestreden beslissing volledig ongemoeid laat, met name dat hij nog een zoon heeft in Nederland, dat hij pas op 37-jarige leeftijd naar België is gekomen, dat hij op 8 maart 2021 na de brand in zijn woning met zijn gezin onmiddellijk de vlucht nam naar Nederland wat er volgens verweerder op wijst dat er wel nog banden zijn met dit land en dat hij jarenlang werkzaam was in Nederland en niets erop wijst dat hij zich niet opnieuw in dit land kan vestigen en er door te werken in zijn levensonderhoud kan voorzien. Verzoeker geeft hoogstens aan dat hij het niet eens is met de gedane belangenafweging, maar hiermee toont hij niet met voldoende concrete argumenten aan dat deze als onzorgvuldig, kennelijk onredelijk of disproportioneel is te beschouwen.

2.20. De Raad besluit dan ook dat verweerder, in het kader van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven, de gezins- en persoonlijke belangen van verzoeker heeft afgewogen tegen het algemeen belang van de Belgische staat bij het handhaven van de openbare orde. Hij heeft daarbij op zorgvuldige wijze alle relevante feiten en omstandigheden in overweging genomen. Hij heeft deze feiten en omstandigheden vervolgens kenbaar afgewogen tegen de vaststelling dat er ernstige en actuele redenen van openbare orde aanwezig zijn die voortvloeien uit het persoonlijke gedrag van verzoeker. Verzoeker

maakt niet aannemelijk dat dit onderzoek niet met de vereiste zorgvuldigheid heeft plaats-gevonden of dat verweerder hierbij kennelijk onredelijk heeft gehandeld of nog dat er sprake is van een disproportionele belangenafweging. De Raad oordeelt dat verweerder zich in de bestreden beslissing niet ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 van het EVRM.

2.21. Samengevat stelt de Raad vast dat een schending van artikel 8 van het EVRM of artikel 44bis van de Vreemdelingenwet niet blijkt, net zomin als een schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel of het evenredigheidsbeginsel.

2.22. In zoverre hij zich in de hoofding van zijn middel beroept op de schending van artikel 9 van het VN-Kinderrechtenverdrag, wijst de Raad erop dat verzoeker nalaat om concreet uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing deze bepaling schendt. Gelet op het gebrek aan verdere concrete toelichting inzake de voorgehouden schending, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk. Verder kan ook worden verwezen naar de eerdere bespreking inzake artikel 8 van het EVRM.

2.23. Verzoeker betoogt ten slotte dat, waar de bestreden beslissing niet gepaard gaat met een terugkeerverplichting, *“de Terugkeerrichtlijn een dergelijke ambiguïteit niet duldt”* en *“het alleszins onredelijk is om [hem] in onwettig verblijf te laten als zorgdrager van zijn wettelijke partner en kinderen die hier wettig verblijven”*. Deze kritiek is eerder gericht tegen het uitblijven van een terugkeerbeslissing, waarmee nog niet blijkt dat de bestreden beslissing zelf is aangetast door een onwettigheid of onregelmatigheid. Volledigheidshalve wordt ook aangestipt dat verzoeker thans in België zijn gevangenisstraf uitzit, zodat hij nu eenmaal niet de vrijheid heeft om te gaan en staan waar hij wil. Verzoeker laat verder na de specifieke bepaling uit de Terugkeerrichtlijn aan te duiden die hij geschonden acht, waardoor het middel op dit punt ook onvoldoende concreet is uitgewerkt om onvankelijk te zijn. Verzoeker kan ten slotte evenmin overtuigen dat hij momenteel *“zorgdrager”* is van zijn partner en kind in België. Integendeel blijkt uit de voorliggende stukken dat verzoeker verblijft in de gevangenis en dat het zijn partner is die hem geregeld geld overmaakt. De dochter van verzoeker verblijft daarnaast bij haar moeder, die instaat voor haar dagelijkse zorgen. Er is enkel sprake van een *“sporadisch en steeds virtueel”* bezoek van de dochter aan verzoeker in de gevangenis.

2.24. Het enig middel is, voor zover onvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 180 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS